

NOVA ГАЗЕТА

№8(723), Лютий, 28, 2024, Нью-Йорк

№8(723), February, 28, 2024, New York

ВІЙНА

**УКРАЇНЬСЬКА ВІТЧИЗНЯНА:
ХРОНОЛОГІЯ СПРОТИВУ** **СТОР. 6-7**

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

**ДОНАЛЬД ТРАМП ВИГРАВ ПРАЙМЕРІЗ
У ПІВДЕННІЙ КАРОЛАЙНІ** **СТОР. 10**

ГЕРОЇ УКРАЇНИ

**СТЕПАН ХМАРА: ЖИВ ДЛЯ УКРАЇНИ
Й ПОМЕР З ДУМОЮ ПРО НЕЇ** **СТОР. 8**

ДОВКОЛА СВІТУ

**АЦТЕКИ – ЗАГАДКОВА ЦИВІЛІЗАЦІЯ,
ВІДЛУННЯ ЯКОЇ ВРАЖАС** **СТОР. 20-21**

ДВА РОКИ НЕЗЛАМНОСТІ

СТОР. 16

STAND WITH UKRAINE!

СТОР. 17

**УКРАЇНЬСЬКА ЦЕРКВА
В «УКРАЇНЬСЬКОМУ СЕЛІ» В МАНГЕТЕНІ
запрошує на**

ДЕНЬ ВІДКРИТИХ ДВЕРЕЙ

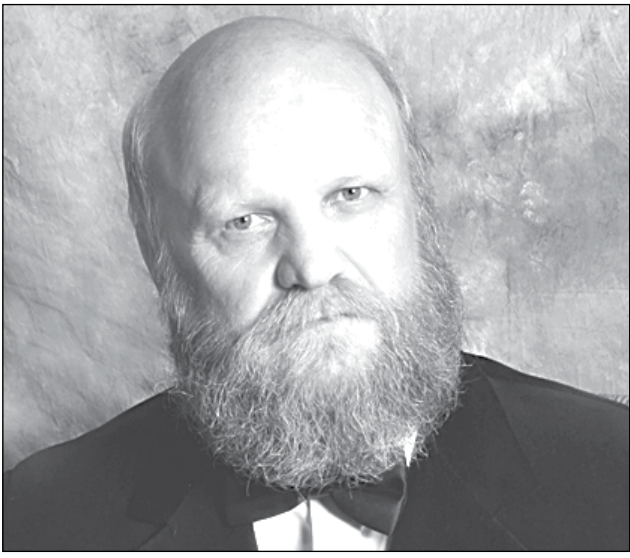
**У суботу, 2 березня, з 3:00 до 5:00 години дня
за адресою: 59 Cooper Square & 3rd Avenue, New York, NY 10003**

**У ПРОГРАМІ: екскурсія історичним будинком, концертна
програма, частування українськими стравами**

**НАША ЦІЛЬ: поширення інформації та залучення
фінансової підтримки задля збереження української
історичної спадщини в Мангетені**

ЛАСКАВО ПРОСИМО! БУДЕМО РАДІ ВАС БАЧИТИ!

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

З Вашингтона знову надходять невітні новини.

Не зважаючи на всі зусилля президента Байдена, лідерів Сенату й думуючої частини Палати представників, спікер Майк Джонсон продовжує погрожувати не ставити законопроект про допомогу Україні на голосування, прикриваючись турботою про південний кордон США. Втім, це лише облудне прикриття задля того, аби унеможливити допомогу воюючій Україні в дуже скрутний для неї час, коли орди Путіна захопили Авдіївку й націлилися на інші міста й містечка України.

Що це – відвертий саботаж чи відвойовування для себе теплого містечка в майбутній адміністрації Трампа, якщо тому вдасться знову стати американським президентом? Думається, й те, й друге. Цей маленький і нікчемний сірий чоловічок зі штату Луїзіана раптом вирішив, що пробив його зоряний час. І варто йому не допустити голосування за законопроект, який вже схвалено Сенатом, як перед ним відкриються грандіозні перспективи. Адже не допустити голосування вимагає від нього сам Дональд Трамп, якому глибоко наплювати на долю України і який хоче використати страхітливий беда на мексикано-американському кордоні, аби здолати ненависного Байдена й удруге стати американським президентом.

Немає де правди діти, і я персонально, і наша газета в 2020 році виступали за переобрання президентом США Дональда Трампа. Ми міркували тоді так: демократи на чолі з немолодим і явно неадекватним Байденом заведуть Америку в ще сильнішу трясовину. Так, до речі, й сталося. Варто почитати аналітику знаних американських політологів і економістів. Процвітає корупція, інфляція зашкалює, ціни стрімко лізуть догори, добробут американців різко знижується. У зовнішній політиці успіхів також катма. Кривавий кремлівський диктатор Путін, відчувши, що в Білому домі сидить старенький і неадекватний дідок, зухвало напав на Україну, погрожуючи військовою планетою. Дивлячись на ці «подвиги», неситим оком поглядає на сусідній Тайвань ще один диктатор – пекінський. Престиж США, як оплоту миру й демократії в усьому світі, падає, піднімають голови лідери диктаторських режимів у Тегерані й Пхеньяні, які об'єднуються навколо Путіна проти всього цивілізованого світу.

Але чи є нині Дональд Трамп альтернативою Байдену. Ні й це раз ні! Це типовий популіст з мізерним багажем знань та умінь, який мріє знову стати №1. Він не розуміє ситуації ані всередині США, ані в світі. Америці потрібна інша генерація політиків, які здатні навести порядок і у власному домі, і на міжнародній арені. Час байденів і трампів минув. Час вимагає нових облич і нових ідей.

А тому численній українській громаді в США не варто підтримувати ані Байдена, ані Трампа. Треба вже сьогодні думати про день післязавтрашній, в якому жити нашим дітям і онукам і не допускати до влади ані таких нікчем, як Байден, ані таких популістів, які вважають інтелект і освіченість обузою, як Трамп. Настав час усім нам плекати політиків з українського середовища. Молодих, освічених і талановитих хлопців і дівчат, які можуть вже в недалекому майбутньому стати сенаторами й конгресменами, провідними урядовцями, аналітиками, які переберуть владу у байденів і трампів і один з них чи одна стануть, вешті-решт, президентом (президенткою) Сполучених Штатів Америки. Вірю, що такий день обов'язково настане. Дай, Боже!

З повагою до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

• НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Напередодні президентських виборів у США 2016 року наша українська діаспора, яка з давніх-давен незмінно голосує за республіканців, і цього разу налаштувалася голосувати за Трампа. Але самопроголошені «мудреці» сказали:

– Голосуйте за Гілларі, так буде краще для України.

– Чого це за Гілларі, ви що звар'ювали, ми все життя голосуємо за республіканців, бо вони завше були більшими ворогами й СРСР, і Росії, а ці боягузливі нікчеми-демократи, цей Клінтон і Обама зі своїми «перезавантаженнями» лише шукали, як догодити Росії.

– Зараз усе змінилось, ви що не бачите, як Путін зі шкіри лізе й втручається у вибори, робить усе, аби переміг Трамп?

– Не кажіть бздурів, в Америці ніколи нічого не змінюється, більш кон-

ми з ностальгією згадуємо тих старших панів у старомодних анцугах і капелюхах, яких нині можна побачити лише дуже зрідка у віддалених селах. Не дивина, що пітерський гопник не бачив і звичайних капелюхів, які він називає «циліндрами», бо які циліндри могли бути в 1983-му році, коли вони на той час вже сто років, як вийшли з моди.

А нині воєнний злочинець Путін, виявляється, респектабельний правий консерватор, який начебто зачарує усіх праворадикальних політиків у світі. Звісно, це зачарування всіляких орбанів, фіцо, ле пенів, альтернативних німців і конфедеративних поляків має дуже міцне підґрунтя в грошових вливаннях з Кремля, утім значна частина правоконсервативного електорату у демократичних країнах все ж широким плечем ведеться на путінську дешеву підробку консерватизму.

Ось приблизна «сірякова правда» типового малоосвіченого ковбоя з глибинки якоїсь Невади чи Аризони:

ЦИЛІНДР ДЛЯ ЛАПТЕНОВОГО

сервативні й рішучі республіканці були й будуть більшими друзями України й більшими ворогами Росії, аніж демократи.

Так що ж у цьому світі таке несусвітнє сталося, що найконсервативніші консерватори-республіканці, принаймні їхня найрадикальніша частина, зробила розворот на сто вісімдесят градусів і опинилася нині в таборі ворогів України й друзів Росії?

Може, помінялася Росія? Але ж ми знаємо одну-єдину непохитну в світі істину – за тисячу років найзацементованіша Московія ані на йоту ніколи не мінялася й не збирається цього робити надалі. Вона є втіленням найдикшої східної деспотії з вертикаллю глибоченного провалля, де на горі цар і його сатрапи, а внизу мільйони безмовних рабів. Невеличкі спалахи лібералізації, які завжди наставали після карколомних поразок Росії, як, наприклад, у Кримській війні 1853-1855 років, у Японській 1904-1905 років, чи після розвалу СРСР 1991 року, практично жодних позитивних наслідків не мали, й за короткий час усе ставало на круги своя.

Утім, Росія має просто геніальне відчуття мімікрії, геніальний талант пристосовуватися до нових епохальних змін у світі, аби не зникнути й вижити. 1917 року Російську імперію від розвалу несподівано врятувала ідеологія комунізму, а після 1991 року від остаточного колапсу цю потвору врятували ідеї правого консерватизму. Однак, якщо люмпенська ідеологія комунізму була органічною, до останньої краплинки близька лапотним плебеям, то несподівано нова ідеологічна одяжина консерватизму на кривому, потворному, морально понівеченому, незграбному тілі болотного народу виглядає шкарадно й карикатурно.

Путін в інтерв'ю Такеру Карлсону нещодавно розповідав, як він у молоді роки, ідучи за кермом, опинився на Закарпатті. В деталі цієї поїздки він не вдавався, утім можемо додати, що це була його весільна подорож 1983-го року. І ось, каже Путін, у Берегові та його околицях він побачив якихось дуже дивних людей – «чоловіків у костюмах-трієчках і циліндрах». Такого дива він ніколи не бачив і подумав, що це якісь актори, а це, виявляється, були прості угорці.

Не дивина, що гопник з пітерської підворотні, хоча й, кажуть, культурного міста, ніколи не бачив звичайних консервативних європейців, яких у ті часи в Галичині було досить багато –

в Росії ж немає при владі чорношкірих і лівих, і там не терплять трансгендерів і гомосексуалістів, так чим же кепська Росія? Насправді чудова країна, яка відповідає усім критеріям примітивного правого пігмея. Те, що кровожерливий путінський режим знищує в своїй країні все людське, а поза її межами усюди, куди може безкарно вдертися, вбиває тисячі й десятки тисяч невинних людей, перетворює на мертву пустелю колись квітучі міста й села, – це все дрібничка, аби тільки в Росії при владі не було чорношкірих, лівих, і лиш би там не ставили туалетів для третьої статі.

Так собі міркують не лише американські «реднеки», а й схожі європейські, наприклад, німецькі – прихильники «Альтернативи для Німеччини» чи польські – прихильники Конфедерації або «Табору Великої Польщі», те ж саме в Угорщині, Словаччині, в будь-якій іншій країні, де ультра й не дуже ультра праві разом зі своїми прихильниками вважають Путіна добрим християнином, «скрепником», захисником родинних моральних цінностей, і це абсолютна дурничка, що будь-де в Росії зарубати сокирою власну дитину – це доволі банальна подія.

Але як завжди в Росії з ідеологією повний бардак, і там є один чинник, який змушує ультраправих усього світу замислитись, що насправді ця країна є їхнім другом. Постійні без

упину по сто разів на день нагадування російської пропаганди про те, що вони воюють з українськими «націоналістами», «нацистами», «фашистами», повинно відштовхувати ле пені, орбано, фіцо, додіко – корвіно-міккеподібних, які, будучи в душі затятими нацистами, таємно мріють про втілення ідеалів Гітлера й знищення усіх своїх ворогів з неправильним кольором шкіри, неправильною національністю, хибною гендерною схильністю й ліберальною ідеологією. Також на рівні шизофренії не клеїться докупити «шедевр» російської пропаганди про те, що українці – «нацисти» й одночасно палкі прибічники ЛГБТ, та де там знати російським лаптеногим, що справжні нацисти просто знищували гомосексуалістів у концтаборах.

СРСР був державою-покровителем усіх лівих екстремістів у світі, створював і вигодував терористичні угруповання на кшталт Організації визволення Палестини, італійських Червоних бригад чи німецьких

Баадер-Майнгоф. Нині Росія, наче будучи правоконсервативною країною, все ж не може повністю відмовитися від лівоекстремістської комуністичної ідеології, бо, як казав Путін, не вписавшись у компанію багатих респектабельних демократичних держав, вона взяла на себе роль лідера бідного світу, так званого Глобального Півдня. І, власне, нещодавно в Москві відбулася міжпалестинська зустріч, на яку Росія запросила всі палестинські організації, включаючи ХАМАС та «Ісламський джихад».

Як на це прореагують дуже праві нові друзі Росії, цікаве запитання, але гроші, звісно не пахнуть, і до колишнього гасла «Пролетарі усіх країн, єднайтеся!» Росія, не зморгнувши оком, сміливо може додати гасло «Буржуї всіх країн, єднайтеся!». Одягнувши циліндр, країна боліт і тотальному алкоголізму жодним чином не може скинути з ніг лапті, і, як завжди, красується в своєму звичному гібридному, потворному й гидотному вигляді.

Ілля Левко,
краснавець,
лідер гурту «Супервуйки»
(1970-1980-ті роки)

Карикатура із сайту:
apostrophe.ua

• АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Олександр ХАРА,
експерт Центру
оборонних стратегій

ла компромісний варіант, що міг кардинально покращити ситуацію. Але й його було торпедовано Трампом та його прихильниками, адже добре розігріта та гостра проблема – це привід критикувати політичного суперника та гуртувати навколо себе електорат.

Поховавши «міграційний компроміс», сенатори, включно з 22 республіканцями, врешті-решт, спромоглися проголосувати за пакет допомоги трьом країнам. Новою перепорою на шляху став спікер Палати представників Майк Джонсон. Формально його аргументація базується на тому, що вирішення безпекової проблеми США має передувати будь-якій іноземній допомозі. Спікера не обходить те, що кращого компро-

ми і 13,4 млрд доларів на повнення Пентагоном запасів озброєння та боєприпасів, переданих безпосередньо Україні, а також іншим країнам за схемою заміщення. Наразі невідома реакція на таку ініціативу Трампа, отже, й спікер Палати представників ані пари з вуст.

Натомість Трамп розродився ідеєю про надання допомоги у вигляді позики. «Ніякі гроші у формі іноземної допомоги не повинні надаватися жодній країні, якщо це не робиться як позика... Її можна позичити на надзвичайно вигідних умовах, як-от без відсотків і на необмежений термін, але все ж як позику. Угода має бути (за умови!), що США допомагають вам як нації, але якщо країна, якій ми допомагаємо, колись

було надано, крім того, що краще освоювати виділені Конгресом «живі» кошти. Якщо ідею Трампа можна трактувати як своєрідний «ленд-ліз», то чому б не ініціювати внесення до Конгресу оновленого закону?

Утім, навіть за нинішніх складних умов адміністрація Байдена має механізм надання певних видів озброєння та боєприпасів в обхід Конгресу на суму в 500 мільйонів доларів щороку. Йдеться про можливість продажу зі знижкою чи навіть передачі безоплатно надлишкового озброєння та боєприпасів. За відкритими даними, в США на зберіганні перебувають понад чотири мільйони артилерійських снарядів із касетною бойовою частиною, що можуть бути визначені як надлишкові оборонні товари з огляду на визнання їх армією США неадекватними й небезпечними. Звісно, є й багато інших озброєнь і боєприпасів, що можуть знадобитися Україні. Навіть питання покриття вартості доставки може бути оптимізовано, якщо спочатку ці боєприпаси буде доставлено до Німеччини (це єдина країна, доставка надлишкових оборонних товарів до якої передбачає фінансування урядом США), а вже звідти – до України.

Якщо фактор Трампа вже суттєво ускладнив надання безпекової допомоги, спробуйте уявити, який негативний сценарій може очікувати на нас у разі його переобрання. Втім, якщо не відбудеться змови з Володимиром Путіним щодо примусу України до «компромісу», Дональд Трамп охоче дозволить купувати американську зброю. Саме тому ще більшої актуальності набуває вирішення нашими партнерами питання передачі Україні 300 млрд доларів заморожених активів російської держави-терористки. Наприкінці січня сенатський комітет у закордонних справах ухвалив проект «Закону про відновлення економічного процвітання та можливостей для українців», ухвалення якого необхідно, аби синхронно з європейцями було визначено правові та політичні рамки використання заморожених активів РФ. Без рішення у Вашингтоні європейці наважилися лише на уможливлення передачі Києву відсотків з російських активів, що зберігаються в їхній фінансово-банківській системі.

Отже, перспективи подальшої допомоги Україні не є радісними, але й не виглядають фатальними. Демократи та прихильні до України республіканці здатні подолати перепони, аби відновити постачання Києву допомоги ще на рік. Майбутня політика щодо України за умови переобрання Дональда Трампа залишатиметься «котом у мішку», тож життєво важливо, аби до кінця року були вирішені питання, що дали б Україні простір для маневру (доступ до заморожених активів), можливість поповнити запаси зброї та боєприпасів, а також максимально залучити в Україну компанії американського оборонно-промислового комплексу.

Питання ухвалення допомоги Україні в американському Конгресі стало заручником двох факторів – прагнення республіканців домогтися поступок з боку демократів щодо міграційного законодавства та бажання купити трампістів геть зупинити підтримку Києва. Події в Авдіївці та смерть Олексія Навального в одному з путінських «артеків» потенційно можуть вплинути на рішення конгресменів розглянути нещодавно проголосований Сенатом пакет. Якщо ні, то існують й інші способи відновити постачання вкрай потрібної Україні допомоги.

Зумовлене передвиборними перегонями політичне протистояння змусило адміністрацію Байдена «запакувати» допомогу Україні на 2024-2025 фінансовий рік разом з підтримкою Ізраїлю та Тайваню. Розуміючи нагальність питання та критичність чинника часу для демократів, республіканці ув'язали проходження допомоги Києву із змінами до міграційного законодавства, що не реформувалося із середини 1980-х років. Питання має глибоку передісторію та набуло особливої гостроти наприкінці минулого року, коли лише за місяць до США через мексиканський кордон потрапило близько трьохсот тисяч нелегалів – це найвищий показник в історії. Слід зауважити, що боротьба з нелегалами була передвиборним коніком Дональда Трампа ще 2016 року. Одразу після складання президентської присяги Трамп підписав свій перший виконавчий указ, який забороняв в'їзд до США громадянам кількох мусульманських країн, а впродовж каденції намагався відгородитися від Мексики стіною.

Згідно з опитуваннями PEW Research, переважна більшість американців (78%) стурбовані ситуацією на південному кордоні: 45% вважають її кризою, а 32% – серйозною проблемою. Проблематика зайнятості та стану економіки (25%), а також інфляція (32%) поступилися міграційним питанням (35%) серед найгостріших тем цьогорічних виборів.

У жовтні минулого року за системне розв'язання проблеми взялася двопартійна група сенаторів, котра в січні запропонува-

ДОПОМОГАДА. НОВИЙ РАУНД

ромісу з імміграційної політики навряд чи вдасться досягнути за умов чи то максималістських вимог однопартійців, чи то бажання Дональда Трампа геть не допустити розв'язання проблеми за каденції Джо Байдена. Майк Джонсон, ясна річ, не бажає здійснити політичний суїцид, адже, поставивши на голосування законопроект, він отримає подвійний постріл. Критика Трампа може поховати його переобрання до Палати восени, а ще до того його можуть усунути з посади, як це сталося з його попередником Кевіном Маккарті. Ті, хто був за усунення попереднього спікера з ідеологічних міркувань, хочуть припинення допомоги Україні будь-що. І це при тому, що більшість американців (74%) вважають російсько-українську війну важливою з погляду національних інтересів США. Навіть за партійною ознакою тих, хто поділяє таку думку, більшість і у демократів (81%), і у республіканців (69%).

Вихід Сил оборони з Авдіївки та вбивство Олексія Навального додали прихильникам Києва моральних аргументів для посилення тиску. Американські політики визнають, що драматичні події на російсько-українському фронті є результатом зволікання з допомогою, що спричинило «снарядний голод». Джо Байден погрожував серйозними наслідками в разі смерті російського опозиціонера, це підтримує й переважна більшість республіканців. Впливовий республіканець Ліндсі Грем вимагає визнати Росію країною-спонсоркою тероризму. Дехто пропонує розблокування допомоги Україні як покарання Володимира Путіна за вбивство свого головного політичного опонента, ім'я якого той уникав навіть називати. Це було б доволі іронічно, адже за життя цей опозиціонер, як і його соратники, уникали чітких формулю-

• В американському Конгресі точиться непримиренна боротьба між прихильниками та противниками допомоги Україні в нинішній російсько-українській війні

ни серед республіканців, якщо така прихильність переважить партійну дисципліну (принцип «більшості більшості», за яким не можна голосувати разом з демократами, допоки більшість республіканців не дійдуть згоди щодо суті питання), і страх перед імовірним номінантом від Республіканської партії на президентські вибори. Інша опція – так зване попереднє питання дає змогу меншості отримати можливість керувати дебатами та внести зміни в процедуру, тож висунути на голосування будь-який законопроект. Щоправда, голоси республіканців однаково знадобляться для ухвалення цього документа.

Кризова ситуація в Палаті представників підштовхнула двопартійну групу конгресменів на чолі із співголовою українського «кокусу» Браяном Фіцпатріком представити минулої п'ятниці законопроект на суму 66,3 млрд доларів. Від сенатської версії (95 млрд дол.) він відрізняється відсутністю економічної та гуманітарної допомоги Україні й сектору Газа, натомість для України передбачено 13,8 млрд доларів безпекової допо-

моги і 13,4 млрд доларів на повнення Пентагоном запасів озброєння та боєприпасів, переданих безпосередньо Україні, а також іншим країнам за схемою заміщення. Наразі невідома реакція на таку ініціативу Трампа, отже, й спікер Палати представників ані пари з вуст.

Торішньої осені закінчився термін дії урочисто підписаного президентом Байденом 9 травня 2022 року «Закону про ленд-ліз на захист демократії в Україні». За іронією долі, його жодного разу не було застосовано. Чіткого пояснення причин цього не

● МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Генеральний секретар ООН Антоніу Гутерреш пояснив на відкритих дебатах Ради Безпеки, приурочених до 2-ї річниці російської війни проти України, чому не можна «звертатися до різних інтерпретацій історії» для пояснення сучасної політики.

«Усі кордони є результатом історії. Багато спільнот розділе-

ні цими кордонами. Багато людей, які перебувають по один бік кордону, мають міцні етнічні, культурні чи інші зв'язки з громадами по інший, – сказав він, поставивши риторичне запитання: «Чи можемо ми дозволити собі звертатися до різних інтерпретацій історії?»

За словами Гутерреша, слід наслідувати приклад «з мудрості африканських лідерів».

«Колоніальні держави, в тому числі й моя країна (Португалія – НГ), розчерком пера розділили африканський континент, – зазначив Гутерреш. – Але лідери країн після здобуття незалежності зрозуміли, що

● Генеральний секретар ООН Антоніу Гутерреш мав на увазі «історика» Путіна, коли казав, що не можна прикриватися історією, здійснюючи зухвалу агресію проти сусідньої держави

спроба змінити кордони відкриє скриньку Пандори з кровопролиттям».

Людам надзвичайно важко домовитися про минуле, наголосив він, але «набагато важ-

ливіше й менш складно допомогти їм домовитися про майбутнє». Тому країни домовилися про майбутнє міжнародне право й принципи, викладені в Статуті ООН, включаючи повагу до територіальної цілісності й політичної незалежності держав, пояснив генеральний секретар ООН.

«Ось чому російське вторгнення в Україну є таким небезпечним прецедентом», – підкреслив він. Гутерреш також закликав донорів відгукнутися на заклик ООН профінансувати український план гуманітарного реагування на суму 3,1 мільярда доларів.

ТІЛО ЗАМУЧЕНОГО В ПУТІНСЬКІЙ КАТІВНІ ОЛЕКСІЯ НАВАЛЬНОГО ПЕРЕДАЛИ МАТЕРІ

● Путін так боявся Олексія Навального, що ніколи вголос не вимовив його прізвища, зоборонивши робити це й своїм лакузам

Тіло замученого в путінській катівні російського опозиціонера Олексія Навального передали його матері. Цю інформацію підтвердила особиста прес-секретарка Навального Кіра Ярмиш. З її слів, Людмила Навальна отримала тіло свого сина. Кіра Ярмиш повідомила, що соратники Навального планують провести публічне прощання з ним наприкінці цього робочого тижня, тобто до 1 березня. Але

вона не знає, чи перешкоджатимуть представники влади похованню опозиційного політика.

«Тіло Олексія віддали матері. Дякую всім, хто вимагав цього разом з нами. Похорон ще попереду. Ми не знаємо, чи буде влада заважати провести його так, як цього хоче сім'я і як того заслуговує Олексій. Ми повідомлятимемо інформацію в міру її надходження», – йдеться в повідомленні прес-секретарки.

Інформацію про те, що тіло Навального передали його матері, також підтвердив директор Фонду боротьби з корупцією Іван Жданов. Він подякував громадянам, які записували відеозвернення на підтримку політика та його рідних.

«Дякую всім, хто писав і записував відеозвернення. Ви всі вчинили, як і потрібно було робити. Тіло Олексія Навального віддали матері», – написав Іван Жданов у своєму Telegram.

Раніше Рада Європейського Союзу ухвалила у відповідь на смерть Навального 13-й пакет санкцій проти Росії, який включає індивідуальні обмеження, імпорто-експортний контроль, зокрема обмеження на продаж заліза та сталі з РФ. США також ввели нові санкції через смерть Олексія Навального, який помер 16 лютого у в'язниці колонії №3 (Полярний вовк) в селищі Харп Ямало-Ненецького автономного округу в 47-річному віці.

КУЛЮ З ПІСТОЛЕТА ВБИВЦІ ДЖОНА ЛЕНОНА ВИСТАВЛЯТЬ НА АУКЦІОН

● Британський поліцейський Браян Тейлор мав унікальний раритет – кулю з пістолета вбивці Джона Леннона Марка Чепмена, яку 29 лютого виставлять на аукціон

На торги виставлять кулю, випущену з пістолета вбивці відомого британського музиканта, засновника й учасника гурту The Beatles Джона Леннона.

Департамент поліції Нью-Йорка подарував цей трагічний раритет британському колезі Браяну Тейлору. Під час візиту до США Браян несподівано потрапив у перестрілку, і щоб вибачитись, американські колеги відвели Тейлора до музею, де було виставлено зброю із сумнозвісних справ.

Браяну дозволили вистріляти з пістолета вбивці Джона Леннона Марка Чепмена та забрати собі кулю. Тейлор розмістив раритет у рамці разом з фото, на якому він тримає пістолет.

Нещодавно Браян Тейлор помер, і тепер родина поліцейського продає артефакт за допомогою аукціонного дому Anderson & Garland. Торги відбудуться 29 лютого.

«Це один з доволі зловісних лотів, що періодично потрапляють на торги, – сказав директор Anderson & Garland Фред Вайрлі-Берч. – Є чимало шанувальників The Beatles, яких цікавить буквально все, що пов'язано з гуртом. Але такі унікальні пропозиції – велика

рідкість, тому важко заздалегідь визначити, скільки це може коштувати і чи є ринок для таких експонатів».

Він додав, що це дуже цікавий і, мабуть, унікальний пам'ятний артефакт, пов'язаний з The Beatles, який неможливо відтворити. І що аукціонний дім провів ретельне розслідування, щоб переконатися в його справжності.

Марк Чепмен застрелив Джона Леннона 8 грудня 1980 року, коли музикант та його дружина Йоко Оно поверталися до своєї квартири в Нью-Йорку.

Леннону було 40 років, і на той момент він був одним з найвідоміших людей на планеті: засновником The Beatles, сольним музикантом, політичним активістом.

Чепмен був багаторічним бітломаном і ретельно спланував вбивство. Коли приїхала поліція, він сидів на місці злочину й читав книгу «Над прірвою в житті» Джерома Селінджера, з головним героєм якої він себе асоціював.

ПАРЛАМЕНТ УГОРЩИНИ ПРОГОЛОСУВАВ ЗА ЧЛЕНСТВО ШВЕЦІЇ В НАТО

Парламент Угорщини в понеділок, 26 лютого, офіційно проголосував за ратифікацію членства Швеції в НАТО. Це рішення привітав генеральний секретар альянсу Єнс Столтенберг.

«Я вітаю голосування угорського парламенту за ратифікацію членства Швеції в НАТО. Тепер, коли всі члени альянсу схвалили це рішення, Швеція стане 32-м членом НАТО», – написав Є.Столтенберг. За його словами, членство Швеції зробить «усіх більш сильними та безпечними».

Світові інформаційні агенції інформують, що рішення підтримали 188 угорських депутатів, проти були лише шестеро.

Це стало кульмінацією багатомісячних суперечок союзників Угорщини, які намагалися переконати її уряд зняти блокування членства Швеції в НАТО.

Уряд Віктора Орбана подав протоколи про схвалення всту-

● Парламент Угорщини останнім зі всіх країн-членів НАТО схвалив заяву Швеції на вступ до альянсу

пу Швеції до НАТО в липні 2022 року, але справа застоїлася в парламенті через опозицію депутатів від правлячої партії.

Швеція подала заявку на членство в НАТО в 2022 році після вторгнення Росії в Україну, і більшість членів альянсу, крім

Туреччини та Угорщини, швидко ратифікували її заявку.

Для прийняття нових країн до НАТО необхідна одностайна підтримка всіх членів НАТО, і Угорщина лишалася останньою з 31 країни-члена, яка її не надала, після того як Туреччина ратифікувала запит минулого місяця.

За повідомленнями зарубіжних видань та інформаційних агенцій

• ВІЙНА

24 лютого минув другий рік повномасштабного вторгнення Росії в Україну. За цей проміжок часу обом сторонам не вдалося прорвати оборону противника на значну глибину, й війна з маневреної перейшла в позиційну.

Протягом 2023-го й на початку 2024 року Росія змогла виграти криваві й жорсткі битви за два міста на Донеччині – Бахмут і Авдіївку. В обох випадках, за даними української й західних розвідок, Кремль зазнав неспівмірно великих втрат у живій силі.

Україна, своєю чергою, не змогла досягти анонсованих цілей свого контрнаступу. Проте їй вдалося пробити потужну російську лінію оборони в Запорізькій області й провести надзвичайно складну операцію з форсування Дніпра та утримання плацдарму на лівобережжі Херсонщини. Пригадуємо, як це все відбувалося.

БАХМУТ

Отямившись від болючих поразок на Харківщині й Херсонщині восени 2022 року, Росія почала свою потужну наступальну операцію на Донбасі. Метою стало промислове містечко Бахмут.

Основна російська сила рашистських атак – загони найманців приватної військової компанії «Вагнер». Її власник – Євгеній Пригожин – відкрито вербував тисячі в'язнів з російських тюрем. На полі бою їх використовували як «гарматне м'ясо».

Тиск на українську оборону біля Бахмуту вони почали ще восени 2022 року, а в січні 2023-го їм вдалося прорвати оборону біля містечка Соледар за 5 км на північ від Бахмуту.

Після цього успіху рашисти почали стрімко оточувати місто з південного й північного флангів.

Тоді ж в українській владі постало питання: чи відвести війська з Бахмуту, щоб їх не оточили, чи триматись до останнього? За даними ЗМІ, тодішній головнокомандувач ЗСУ генерал Валерій Залужний був за відхід і збереження сил, а президент Володимир Зеленський – проти. Відповідно, українські військовики отримали наказ триматись до останнього в Бахмуті.

Станом на початок весни, рашистам вдалося перерізати більшість доріг до міста. Останній шлях, який вів з Бахмута до селища Часів Яр перебував під постійною загрозою атак.

Крім обходу з флангів, бойовики «Вагнера» також зайшли всередину міста й почалися бої в житловій забудові. Рашисти знищували квартал за кварталом. Панорама міста з висоти пташиного польоту показує, що Бахмут за пів року бойових дій зруйнований майже на 90%.

У травні російські сили відтіснили українців на околиці, і 20 травня Кремль оголосив про те, що повністю захопив Бахмут. Українська влада так і не визнала цього публічно.

● Український захисник в окопі на околиці Бахмута

УКРАЇНСЬКА ВІТЧИЗНЯНА: ХРОНОЛОГІЯ СПРОТИВУ

● За час боїв село Роботине було вщент знищене

Операція на цьому напрямку отримала назву «Бахмутська м'ясорубка» через величезні втрати з обох сторін. Офіційні дані щодо загиблих досі невідомі, але за приблизними підрахунками, вони можуть сягати до 50 тисяч бійців.

РОБОТИНЕ

Паралельно з тим, як тривала битва за Бахмут, Україна готувала нові підрозділи, щоб провести свій наступ. Нові бригади були навчені на Заході й озброєні іноземною бронетехнікою, зокрема танками «Леопард» і бронемашинами «Бредлі».

Український наступ почався 4 червня в Запорізькій області. Підрозділи ЗСУ наступали не на одній ділянці фронту, а відразу на кількох. Але основний напрямок удару був біля села Ро-

ботине. Це маленьке село, яке лежить між українським містом Оріхів і окупованим рашистами Токмаком.

Для України було важливо захопити Роботине, потім рухатись на Токмак і вийти до Мелітополя, щоб перерізати російський сухопутний коридор з Криму на Донбас.

Але перші українські атаки в цьому регіоні зазнали невдачі. Рашисти побудували потужні оборонні укріплення, які включали багато кілометрів окопів, перешкоди для танків і величезні мінні поля. Через це українці не змогли швидко звільнити Роботине й потрапили під вогонь рашистів. До того ж, українська армія не мала прикриття з повітря і тому бійці на землі виявилися беззахисними.

В перші дні наступу ЗСУ втрапили багато бійців і техніки біля

Роботиного. На сусідніх ділянках наступ тривав трохи краще. Біля селища Велика Новосілка українцям вдалося звільнити 5 сіл і просунутись на 10 км углиб російської оборони.

Однак битва за маленьке село Роботине тривала майже три місяці. Українці вирішили змінити тактику й менше використовувати дефіцитну західну бронетехніку, натомість більше атакувати піхотними групами. Це дало результат – 28 серпня українська влада оголосила про звільнення Роботиного від рашистських військ.

Але українська армія витратила на це занадто багато сил і часу, а тому не змогла рухатись далі в бік Токмака й Мелітополя. До кінця осені наступ тут фактично припинився.

Взимку вже рашистські війська почали свої атаки на Робо-

тине, намагаючись нівелювати успіхи наступу ЗСУ на цій ділянці.

КРИНКИ – ПЛАЦДАРМ НА ХЕРСОНЩИНІ

Одним з найбільших успіхів для української армії в 2023 році став плацдарм на лівому березі Херсонщини.

Після звільнення обласного центру Херсона в 2022 році лінія фронту між українськими й російськими військами проходила по Дніпру. Жодна зі сторін не мала достатньо сил і засобів, щоб вдало форсувати цю водну перешкоду й висадитись на березі противника.

Крім того, на початку червня рашисти підірвали дамбу Каховської ГЕС, що затопило значні території в Херсонській області.

Але восени 2023 року стало відомо, що українські військовики

все ж змогли переправитись через Дніпро і створити плацдарм на лівому березі. Тривалий час про це не повідомляли офіційно, лише в середині листопада про плацдарм оголосила українська влада.

Цей плацдарм дуже невеликий і розташований біля села Кринки. Росія намагається ліквідувати його, постійно обстрілюючи артилерією й авіацією. Населений пункт фактично стертий з лиця Землі.

Попри все, українським бійцям вдається утримувати плацдарм. Він важливий для скоювання військ РФ, а також для того, щоб українська армія змогла рухатися далі в Херсонській області в бік окупованого Криму.

Міністр оборони РФ Сергій Шойгу 20 лютого доповів Володимиру Путіну, що Кринки «зачищені» від українських військ. Але це виявилось брехнею, про що відразу ж заявили, як українські джерела, так і російські «воєнні блогери».

Операція з такого тривалого утримання плацдарму, який розміщений на ворожому березі й забезпечується виключно за допомогою човнів, без бронетехніки та авіації, має всі шанси ввійти в підручники військового мистецтва.

АВДІВКА

Авдіївка – невелике промислове місто дуже близько біля Донецька, захопленого проросійськими бойовиками ще 10 років тому – навесні 2014 року. Всі ці роки Авдіївку утримували українські війська, які побудували там міцні оборонні укріплення.

10 жовтня 2023 року рашистська армія почала потужний наступ на Авдіївку, аби вибити з міста українські сили.

За оцінками Києва, на початку в наступі брали участь близько 40 тисяч російських військ, які рухались з південного й північного флангів, намагаючись обійти Авдіївку й узяти її в кільце. Загалом, за даними військових аналітиків, в операції брали участь 60-80 тисяч рашистів.

Українська влада заявила, що вони зазнали тут величезних втрат. Так, лише за перший місяць наступу рашисти втратили близько 10 тисяч бійців. Усього за 4 місяці Авдіївської операції втрати РФ, за підрахунками українського Генштабу, становили 17 тисяч загиблих і майже 30 тисяч поранених.

За перші три місяці боїв біля Авдіївки рашистам вдалося просунути лише на декілька кілометрів на півночі й на півдні міста. Також вони наблизилися до місцевого коксохімічного заводу, який утримували українці.

Прорив фронту стався наприкінці січня й на початку лютого. Тоді групи російських військ змогли переміститися закинутим підземним водогоним до житлової забудови на півдні Авдіївки, а пізніше прорвалися через дачний масив на північному сході міста.

Рашисти замість оточення всього міста почали «розріза-

● Восени 2023 року стало відомо, що українські військовики все ж змогли переправитись через Дніпро й створити плацдарм на лівому березі

● Авдіївка стала ще одним символом спротиву українського народу навалі рашистів

ти» навпіл український гарнізон, що його обороняв. Вони швидко наблизилися й змогли взяти під контроль основну дорогу з Авдіївки через село Ласточкине. В таких умовах залишатися в місті для ЗСУ ставало занадто ризиковано.

Велика кривава битва за Авдіївку тривала чотири місяці. 17 лютого росіяни захопили це повністю зруйноване місто на Донбасі, кинувши туди величезні сили. Українські підрозділи відійшли, щоб не потрапити в оточення.

Про останні дні боїв за Авдіївку журналістам розповів заступник командира третьої окремої штурмової бригади Родіон Кудряшов. Він розповів про співвідношення сил один до 11 на користь рашистів, керовані авіабомби, які спалювали все навколо, про брак боєприпасів та про те, як попри все, вдалося вийти з оточення. А ще про те, що Авдіївка впала через брак військової допомоги з боку Заходу, через снарядний голод і відсутність у ЗСУ бойової авіації.

ЩО БУДЕ ДАЛІ?

Третій рік повномасштабної війни навряд чи принесе затишшя на фронті, прогнозують експерти.

Росія, цілком можливо, спробує продовжити свій наступ на Донбасі. Її найближчими цілями можуть стати містечка Часів Яр, Новомихайлівка і Вугледар. Вже зараз на цих ділянках фронту рашистські війська суттєво посилили свій тиск.

Також путінці спробують захопити Куп'янськ у Харківській області, який є важливим залізничним вузлом і має вигідне стратегічне розташування на річці Оскіл.

Українська влада, вірогідно, зосередиться на обороні й підготовці нових резервів. Якщо міжнародна підтримка України не впаде й Захід передасть ЗСУ достатню зброю, то, можливо, українським військам вдасться провести локальні наступальні операції в Запорізькій області, а також на Херсонщині.

Вони можуть стати успішними, якщо Україна отримає в достатній кількості далекобійні ракети й об'єкти літаки F-16. Ці сучасні літаки зможуть забезпечити прикриття з повітря для сухопутних військ.

Однак переважна більшість аналітиків впевнені, що третій рік великої війни буде для України насамперед роком стратегічної оборони й підготовки нових резервів.

«Нам складно буде найближчі місяці. Тому що є коливання в США, які мають вплив на деякі держави. Хоча ЄС відповідною підтримкою показав свою здатність бути лідерами. Нам буде складно в березні-квітні. Ми проходимо період різних хвиль: і політичних, і фінансових, і різного тиску. Росія готуватиме контр наступальні дії на початку літа або в кінці травня, якщо зможе», – сказав на пресконференції 25 лютого президент України Володимир Зеленський.

Начальник Головного управління розвідки (ГУР) Міноборони Кирило Буданов вважає, що для успішної оборони та контр наступу Україна повинна контролювати акваторію Чорного моря та бути присутньою в Криму.

Голова ГУР наголосив, що певні поставлені завдання вже виконано: Росія втратила чверть своїх кораблів і змушена була виводити свій флот на узбережжя Кавказу, передислокувати авіацію, бо летовища та військові об'єкти Криму постійно перебувають під вогнем впливом українських захисників.

Буданов також додав, що успіхами військовики завдячують мешканцям українського Криму, які «не лише посилили

опір окупантам, але й знаходять можливість відстежувати всю оперативну обстановку на півострові і якнайшвидше передавати цю інформацію».

«Ми обіцяли, що в 2023 році українські спецпризначенці будуть у Криму, і ми цю обіцянку виконали. Ворогів очікують нові сюрпризи, і я не рекомендував би цивільному населенню користуватись так званим Кримським мостом», – натякнув очільник української розвідки.

Стверджувати, що Росія перемагає у війні, нині ніяк не можна, наголосив політолог Володимир Фесенко.

«Україна знищила масу російської бронетехніки, потопила більше двадцяти кораблів, включаючи підводний човен, і фактично змусила частину Чорноморського флоту, що залишилася, піти із Севастополя. Завдяки цьому відновилася дія зернового коридору. Загалом у військовому відношенні, якщо говорити про підсумки двох років війни, головний результат для нас у тому, що Україна вистояла. Так, на жаль, швидко здобути перемогу не вдалося. Але це було дещо неадекватне очікування. Думали, що Росія набагато слабша, ніж вона виявилася насправді», – сказав він.

За його оцінкою, через слабкість західних санкцій і через те, що Москві вдалося налагодити систему їхнього обходу, Росія посилилася. А ось західний потенціал підтримки України через проблеми політичної кон'юнктури США та вичерпаність військових арсеналів у Європі ослаб.

«Наразі приймаються рішення, щоб виправити становище», – додав експерт.

Справді, бій між Україною та Росією продовжує нагадувати біблійний поєдинок Давида з Голіафом. Тож у нагоді Україні може стати давня козацька тактика «тисячі порізів» ворога. Як зауважив Фесенко, Україна почала завдавати дедалі більше точкових ударів по території Російської Федерації.

«Поки що це суттєво не впливає на перебіг війни. Але, гадаю, поступово, якщо удари посилюватимуться, це призведе до зміни настроїв російського суспільства на користь закінчення війни. Без усвідомлення того, що війна прийшла на територію Росії, Кремль може не піти на мирні переговори», – переконалий він.

Ще однією запорукою успіху політолог називає отримання сучасної зброї від партнерів.

«Сьогодні треба постачати зброю та боєприпаси, які можуть забезпечити перелом у перебігу бойових дій. Йдеться насамперед про сучасну зброю, а не про застарілу, яка перебуває на межі списання. Потрібні зразки озброєнь, що перевершують за своїми тактико-технічними характеристиками російські аналоги», – наголосив він.

Андрій Гурін
Спеціально
для «Нової газети»

● ГЕРОЇ УКРАЇНИ

Степан Хмара народився 12 жовтня 1937 року на Львівщині, в селі Боб'ятин. «Багато картин з дитинства виробили в мені вічний імунітет проти наших ворогів. З радянським режимом і москвитами не могло бути в мене ніякої спільної мови», – розповідав Степан Ількович, згадуючи, як у їхній батьківській хаті переховувалися упівці, а під час Голодомору родина допомагала переселенцям з Великої України.

У 1964 році закінчив Львівський державний медичний інститут, отримавши диплом лікаря-стоматолога. Цей фах обрав свідомо – як «ідеологічно нейтральний».

Бо «рано збагнув, що радянська вузівська наука така ж фальшива, як і шкільна: чесна людина

їнської державності, відданість ідеалам свободи і демократії». Хоча безпринципність і безхребетність Ющенка критикував також. Сам же себе називав «запеклим яструбом» – за радикалізм і невідступність від принципів.

У листопаді 1990-го року, під час Революції на граніті, Степан Ількович разом зі студентами оголосив політичне голодування... Проти нього спецслужби влаштували провокацію – звинуватили в нападі на працівника правоохоронних органів і «злісному хуліганстві», запроторили до Лук'янівського СІЗО, де він пробув аж до проголошення Незалежності України 24 серпня 1991 року. Біля виходу з в'язниці на нього чекала молода вродлива дівчина з яскравим букетом живих квітів – Роксолана, яка, попри величезну різницю у віці, але не в політичних принципах та

● Під час одного з політичних голодувань

НІ, НЕ ОДНАКОВО МЕНІ. Я БУДУ Й З ТОГО СВІТУ ДИВИТИСЯ ТА ВБОЛІВАТИ!

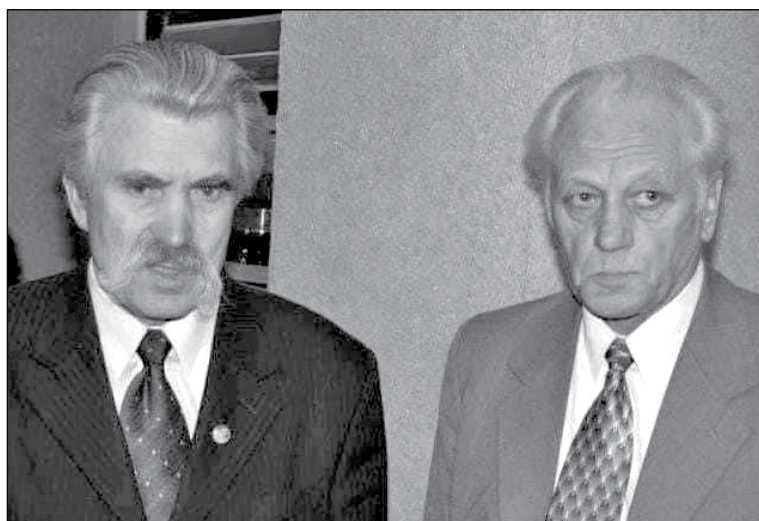
21 лютого в Києві на 87-му році, після невиліковної хвороби помер Степан Хмара – один з останніх нескорених-незламних політв'язнів сумління, полум'яних борців за волю України, котрі присвятили боротьбі за незалежність і державність Батьківщини все своє свідоме життя

неминуче законфліктує з окупаційною владою і це заведе її за ґрати...»

Після декількох років роботи в місті Гірник Львівської області зацікавився дисидентським рухом, почав поширювати самвидав. У 1972 році брав участь у випуску підпільного журналу «Український вісник». Друкувався під псевдонімом «Максим Сагайдак», однією з найвідоміших його статей стала «Етноцид українців в СРСР».

Степана Хмару арештували в 1980 році й засудили до 7 років позбавлення волі та ще 5 років заслання за статтю «антирадянська агітація та пропаганда». В карцері в'язниці на Уралі він провів 306 днів.

У 1987-му, відбувши ув'язнення, він одразу ж долучається до створення Української Гельсінської групи, Української республіканської партії, виступає за легалізацію Української греко-католицької церкви... Його тричі обирали депутатом Верховної Ради. Йому випало творити історію сучасної України: стати співавтором Декларації про державний суверенітет України, співавтором Конституції України... Він часто йшов проти течії – був проти відмови України від ядерного статусу, закликав вивести з України війська російського Чорноморського флоту, запекло критикував і Леоніда Кравчука, і Леоніда Кучму, і Петра Порошенка, і Володимира Зеленського. Він вірив Вікторові Ющенку, який присвоїв Степану Хмарі звання Героя України з врученням Ордена Держави «за визначні особисті заслуги у боротьбі за відродження незалежності укра-

● З побратимом-дисидентом Левком Лук'яненком

● З дружиною Роксоланою й сином Тарасом

життєвих цінностях, незабаром стане його відданою дружиною. Разом вони народять і виховують сина Тараса й пройдуть через сотні радощів і випробувань.

Степан Ількович залишався «запеклим яструбом» до останніх днів свого життя. Понад усе мріяв дожити до свята Української Перемоги над рашизмом. Хоча в одному з інтерв'ю признався, що ніколи не бачив тієї України, про яку мріяв... «Але мені все одно не однаково! Тому я буду й з того світу дивитися й вболівати», – пообіцяв він.

Провести Степана Хмару в останню дорогу прийшли понад дві тисячі осіб з різних регіонів України й від різних прошарків українського суспільства. Але серед них не було жодного президента України, ні чинного, ні колишнього, й жодного представника влади імущих. Для цієї рати він і мертвий українець небезпечний.

Вічна й світла йому пам'ять!

Редакція «Нової газети»

● В останню путь

● В УКРАЇНІ

ДВА РОКИ ВІЙНИ: ПІДСУМКОВА ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ

Знагоди 2-ї річниці російсько-української війни політичне керівництво України на чолі з президентом Володимиром Зеленським дало 25 лютого велику прес-конференцію. Невдачі на фронті, що ознаменували початок 2024 року, українське керівництво вже традиційно пов'язувало з браком зброї й зволаннями партнерів з її постачанням. «Виділення допомоги не завжди означає її забезпечення. 50 відсотків не надходить вчасно... І якщо те, що виділяється, не приходить своєчасно, ми втрачаємо особовий склад, втрачаємо територію», – скаржився міністр оборони Рустем Умеров.

Ситуація із забезпеченням армії в 2024 році лише ускладниться, визнавав президент Зеленський. Головна перепона – вибори в США, результати яких можуть вплинути на виділення допомоги не тільки найбільшим партнером України, а й іншими країнами.

«Якби цього місяця Україна змогла б отримати 10 систем Patriot для ключових індустріальних міст, якби ми могли застосувати їх ближче до лінії фронту, ми б зламали російські лінії оборони та пішли б уперед. Це кардинально змінило б ситуацію, – пояснював Зеленський журналістам. – Чому в Україні цього немає? Значить, не всім це потрібно».

Окрім підсумкової прес-конференції, Офіс глави Української держави та уряд організували в цей день кількогодинний форум, на якому представники влади підбивали підсумки двох років війни та переконували: Україна має чіткий план на третій.

В.ЗЕЛЕНСЬКИЙ ПРО АМЕРИКАНСЬКУ ДОПОМОГУ УКРАЇНІ

Без допомоги з боку США Україні буде складно досягти будь-яких нових успіхів на фронті цього року. Про це 26 лютого заявив президент України Володимир Зеленський в інтерв'ю телеканалу CNN. За його словами, Україна зможе підготувати людей, але затримка з постачанням боєприпасів та озброєнь для бригад може вплинути на загальну картину війни.

З цієї причини головнокомандувач ЗСУ Олександр Сирський нині розробляє два плани подальших дій. Якщо Україна отримає допомогу від США, то військовики працюватимуть над тим, аби

відтіснити армію Росії. Але якщо цього не станеться, Україні доведеться зосередитись виключно на обороні.

Зеленський заявив, що говорив про пакет допомоги зі спікером Палати представників американського Конгресу Майком Джонсоном, і після цієї розмови «відчув оптимізм».

«Він сказав, що зробить усе, щоб підтримати Україну, і він на нашому боці, і він розуміє, наскільки героїчними є наші люди, наші солдати та мирні жителі», – зазначив В.Зеленський.

ДЕЛЕГАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКОГО СЕНАТУ У ЛЬВОВІ

Делегація американського Сенату, в складі якої були лідер демократичної більшості Чак Шумер, родина якого походить з Чорткова, сенатори Річард Блументаль, Джек Рід, Майкл Бенет і Мері Гасан, відвідала Львів і пообіцяла після цього «тиснути» на спікера Палати представників Майка Джонсона, щоб він нарешті поставив на голосування законопроект, який передбачає надання подальшої допомоги Україні.

«Ми збираємося зробити все можливе, щоб розповісти спікеру Джонсону те, що ми дізналися, й відверто тиснути, щоб він ухвалив правильне рішення. Ми скажемо спікеру Джонсону: не дозволяйте політиці стати на шляху чогось надто важливого. Якщо спікер Джонсон винесе цей законопроект на розгляд, ми впевнені, що його буде ухвалено», – сказав Чак Шумер.

За його словами, якщо б при захисті Авдіївки українські військовики мали більше озброєння, різних боєприпасів, «то результат би був інший».

Під час перебування у Львові делегацію американських сенаторів прийняв президент України Володимир Зеленський, який здійснював робочу поїздку до Львівської області. Він детально поінформував їх про ситуацію на передовій і першочергові потреби Сил оборони України. Зеленський заявив, що візит сенаторів у дні другої річниці початку широкомасштабної військової агресії Росії проти України – «це серйозний сигнал підтримки з боку США та всього американського народу».

ДМИТРО КУЛЕБА ЗАКЛИКАВ УКРАЇНЦІВ ПОВЕРТАТИСЯ З-ЗА КОРДОНУ ТА ЗАХИЩАТИ БАТЬКІВЩИНУ

Міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба закликав українців, які виїхали під час війни за кордон, повернутися додому та стати на захист своєї Батьківщини. Про це повідомили українські інформаційні агенції.

«Ми поважаємо індивідуальний вибір кожної людини, але ми та-

кож закликаємо всіх українців, які виїхали з країни з початку повномасштабного вторгнення, розглянути можливість повернення додому», – наголосив Кулеба.

За його словами, він розуміє, що деякі люди не можуть мати можливість повернутися через вік, стан здоров'я чи інші обставини.

«Але тих, хто має вибір, ми запрошуємо повернутися та допомогти Україні боротися та вижити своїм безпосереднім особистим внеском», – додав глава МЗС.

Усього з початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну, за кордон виїхало понад шість мільйонів українських громадян.

СКІЛЬКИ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИКІВ ЗАГИНУЛО ЗА ДВА РОКИ ВІЙНИ?

Президент України Володимир Зеленський на прес-конференції в Києві, яка відбулася 25 лютого, вперше повідомив про втрати ЗСУ в російсько-українській війні. Він назвав цифру – 31 тисяча загиблих. Президент зазначив при цьому, що інформація про начебто загибель 100 або 300 тисяч українських військовиків, яку поширюють в Росії та США, неправдива.

За словами Зеленського, це дуже чутлива інформація, але він вирішив її озвучити. «31 тисяча українських військових загинули в цій війні... Але кожна втрата – це великий біль для нас», – заявив він. При цьому Зеленський відмовився назвати кількість поранених і зниклих безвісти бійців ЗСУ.

Що стосується російської армії, то, за словами Зеленського, там втрати становлять 180 тисяч загиблих. Разом з пораненими втрати РФ обчислюються 500 тисячами осіб, сказав він.

Раніше в інтерв'ю американському телеканалу Fox News Володимир Зеленський заявив: «Якщо порівнювати кількість загиблих військовиків, то Росія втрачає п'ять солдатів на кожного вбитого українського захисника».

Ще одне питання, яке неодноразово порушували під час прес-конференції, це блокування польськими фермерами товарів з України на кордоні.

Зеленський заявив, що це не економічне, а політичне питання, яке необхідно негайно вирішити. На його думку, воно пов'язане з внутрішньополітичними процесами в Польщі, й Україну використовують для «тиску на європейські інституції».

ЗАКОН ПРО МОБІЛІЗАЦІЮ ЗАСТРЯВ У ПАРЛАМЕНТІ

Законопроект про мобілізацію, до якого подали 4195 правок, застряв у парламенті. За попередніми даними, в перших числах березня розпочнеться робота Комітету з питань оборони щодо підготовки законопроекту до другого читання та, відповідно, розгляду правок.

«Якщо все буде просуватися добре, то тоді вже з 6 березня законопроект почнуть розглядати у Верховній Раді», – зазначив нардеп Ярослав Железняк. За його словами, розгляд у залі засідань може тривати кілька днів.

Поки законопроект проходить усі бюрократичні процедури, ЗСУ продовжує страждати від нестачі людей та засобів. «Коли я був в одній бригаді, там скаржилися, що не вистачає в піхоті людей. І це справді так. Механізовані роти, механізовані батальйони, або, наприклад, десантно-штурмові роти – там найбільша кількість втрат і найбільша кількість нестачі особового складу через загиблих, через поранених, і відновлювати ці втрати досить важко», – зазначає народний депутат з оборонного комітету Верховної Ради Сергій Рахманін, наголошуючи на дивному розподілі людей в ЗСУ, коли частини на 100 відсотків укомплектовують підрозділи, яким під час бойових дій немає чим зайнятися, в той час, як у спливаючій кров'ю піхоті великий некомплект.

На дивний розподіл людей у ЗСУ звернув увагу й президент України Володимир Зеленський на своїй прес-конференції. Він зазначив, що треба з'ясувати, «хто й чому в кабінетах знаходиться, скільки людей було мобілізовано, який відсоток з них був на фронті».

ВІКТОР ПАВЛУШК – НОВИЙ ГОЛОВА АГЕНСТВА ІЗ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ (НАЗК)

Конкурсна комісія з відбору кандидатів на посаду нового голови Національного агентства із запобігання корупції (НАЗК) у неділю, 25 лютого, оголосила переможця з поміж 64 кандидатів, які подалися на конкурс. Ним став старший детектив – керівник відділу детективів Національного антикорупційного бюро України (НАБУ) Віктор Павлушук. Він отримав підтримку всіх шести членів конкурсної комісії – як міжнародників, так і з урядової квоти.

«Конкурсна комісія визначила, що Віктор Павлушук має найкращий професійний досвід, знання та якості для виконання посадових обов'язків голови НАЗК, а також відповідає критеріям компетентності та доброчесності», – зазначили в НАЗК.

Як зазначається в біографії Віктора Павлушук, в 2008 році він отримав диплом спеціаліста з правознавства Національної академії

Служби безпеки України, а в 2014 році – за фахом «міжнародний бізнес» Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Після завершення Національної академії СБУ в 2008-2015 роках В.Павлушук проходив військову службу в органах Служби безпеки України на оперативних посадах та посадах керівного складу. На посаді старшого детектива – керівника відділу детективів НАБУ працював з 2015 року. У 2023 році він взяв участь у конкурсі на директора НАБУ, а восени 2023 також подавав документи для участі в конкурсі на посаду члена Вищої ради правосуддя.

У ВІННИЦІ ВІДТВОРЯТЬ ЛЕГЕНДАРНИЙ ВИСТУП КАПЕЛИ КОШИЦЯ В КАРНЕГІ-ГОЛЛ

У Вінниці, на сцені академічного театру ім. Садовського 24 березня відтворять легендарний прем'єрний виступ Української капели Олександра Кошиця в Карнегі-голл у Нью-Йорку. Про це повідомили в оргкомітеті концерту-реконструкції.

«Це буде не просто концерт чи фестиваль, а вперше – концерт-реконструкція, глибокий, цікавий і масштабний проект. Загалом, це мандрівка на понад 100 років у минуле, коли в Карнегі-голл у Нью-Йорку 1919 року відбувся легендарний прем'єрний виступ Української республіканської капели під орудою Олександра Кошиця. Сучасне дійство, яке відбудеться у Вінниці, – це концерт-реконструкція «Прилетіла ластівочка» на сцені Вінницького театру ім. Миколи Садовського», – повідомили в оргкомітеті.

У концерті-реконструкції також прозвучать найкращі номери з тріумфальних гастролей капели країнами Південної Америки.

«Гості цього дійства вперше почувуть, чим це, окрім «Щедрика», підкорили світ «хористи-янгели», як називала іноземна преса українських артистів, та «чарівник-гіпнотизер», як, захоплюючися талантом і харизмою диригента, говорили про Олександра Кошиця», – зазначили в оргкомітеті.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

• АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власна кореспондентка
«Нової газети» в Америці

Трампа за чотирма пунктами: змова з метою обману Сполучених Штатів; змова з метою перешкоджання офіційним процедурам; перешкоджання та спроба перешкоджання офіційним процедурам; змова з метою порушення прав громадян.

Слідство вважає, що Трамп був рішуче налаштований залишитися при владі після програшу на президентських виборах, відтак поширював брехню про нібито шахрайство під час голосування, усвідомлюючи, що це було неправдою. І намагався не дозволити Конгресу затвердити перемогу Джо Байдена, закликаючи конгресменів відтермінувати процедуру й підбурюючи своїх прихильників до насильства на Капітолійському пагорбі.

Водночас існує лише три обов'язкові умови для можливості балотування в президенти США: кандидат має народитися в Америці, йому має виповнитися щонайменше 35 років і він має проживати у Штатах не менш як 14 років. А про судимість кандидата в президенти США в Конституції не згадується. Тим паче прецеденти вже були. У 1920 році соціаліст Юджин Дебс балотувався в президенти просто з тюрми, де відбував покарання за антивоєнну промову, яка критикувала вступ Америки в Першу світову війну.

Сполучені Штати поринули в новий сезон серіалу про Трампа, дія якого відбувається навколо його права балотуватися. Спершу Верховний суд штату Мінесота відмовився за-

до – і тоді Трамп автоматично отримає можливість потрапити у бюлетені всіх без винятку штатів. Однак для цього більшість суддів мають бути переконаними, що Дональд Трамп не брав участі в закаті.

5 березня 2024 року відбується так званий «супервікторок». Цього дня відразу 15 штатів і територій проведуть праймеріз, на яких обиратимуть делегатів на національні з'їзди Республіканської та Демократичної партій. Ті згодом оберуть кандидатів у президенти від партій.

25 березня 2024 року розпочнеться суд «Народ штату Нью-Йорк проти Дональда Дж. Трампа». Екс-президента США звинувачують у виплаті таємних коштів порноакторці Стормі

засідання в справі «Сполучені Штати Америки проти Дональда Дж. Трампа, Волта Наути та Карлоса Де Олівейри». Це федеральна кримінальна справа проти Дональда Трампа, його помічника Волта Наути та керівника технічного обслуговування його вилли Мар-а-Лаґо на Флориді Карлоса Де Олівейри. Вона стосується зберігання таємних документів екс-президентом на цій виллі.

Трампа звинувачують у неправомірній обробці таємних документів вже після завершення президентської каденції відповідно до Закону про шпигунство, а також у наданні неправдивих свідчень та змові з метою перешкоджання слідству. Трамп себе винним не визнає.

НА СЛОНИ ПІД ВІТРИЛАМИ АНТИБАЙДЕНІЗМУ

Дональд Трамп виграв праймеріз у Південній Кароліні

• Найвірогідніше, в двобої за посаду Президента США в листопаді зійдуться Джо Байден і Дональд Трамп

Кандидат у президенти Сполучених Штатів Америки від Республіканської партії Дональд Трамп виграв праймеріз у Південній Кароліні – рідному штаті його суперниці Ніккі Гейлі.

За результатами голосування, Трамп отримав 59,9% голосів, тоді як Гейлі – 39,4%. Попри те, що Гейлі є колишньою губернаторкою Південної Кароліни, місцеві мешканці все ж підтримали екс-президента США.

Наразі Трамп переміг у всіх перегонях, де розглядалися кандидатури від республіканців, зокрема в Айові, Нью-Гемпширі, Неваді та на Вірджинських островах. А успіх у Південній Кароліні ще більше зміцнив його шанси на третю поспіль номінацію від Республіканської партії.

Очікували, що перемога Трампа в Південній Кароліні, ймовірно, посилить тиск на Гейлі, щоб змусити її вийти з перегонів. Своєю чергою, опонентка Трампа привітала його з перемогою й заявила, що не планувала й не планує виходити з передвиборчих перегонів.

«Я не вірю, що Дональд Трамп може перемогти Джо Байдена. Раніше я сказала, що незалежно від того, що станеться в Південній Кароліні, я продовжуватиму балотуватися. Я – людина слова», – заявила вона.

Натомість сам Трамп зазначив, що ніколи не бачив, щоб «Республіканська партія була такою єдиною», маючи на увазі, що ця партія ледь не одноставно підтримує його.

Тепер усі чекають судового розгляду федеральної кримінальної справи «Сполучені Штати проти Дональда Трампа» й так званого супервікторка, коли остаточно визначиться, кого саме буде номіновано кандидатом на посаду президента Сполучених Штатів Америки.

4 березня 2024 року розпочнеться судовий розгляд по суті вищезазваної кримінальної справи про ймовірну участь екс-президента Трампа в спробах скасувати президентські вибори 2020 року в США, включаючи роль Трампа в нападі на Капітолій 6 січня 2021 року.

Велике журі оприлюднило звинувачення проти Дональда

Дональда Трампа своєї провини не визнає. Його оточення називає процес спробою втручання в майбутні президентські вибори й «полюванням на відьом». Нині найбільша драма полягає в тому, що прискороженого розгляду цієї справи, на чому наполягав спецпрокурор, може не статися. Відповідне рішення ухвалив Верховний суд. Це може ускладнити електоральний процес і полегшити роботу Дональду Трампу.

Чіткого консенсусу щодо того, чи потенційне визнання провини Дональда Трампа автоматично заборонить йому участь в президентських виборах, немає.

Третій розділ 14-ї поправки до американської Конституції забороняє обіймати державні посади тим особам, які коли-небудь брали участь у повстанні. Це правило в Америці запровадили після Громадянської війни, аби не допустити сепаратистів до влади.

Деніелс під час президентської кампанії 2016 року. Слідство вважає, що він прагнув гарантувати мовчання Кліффорд про їхній сексуальний зв'язок у минулому. Кліффорд тоді саме домовлялася про інтерв'ю на телебаченні, темою якого могли бути її стосунки з Трампом. Колишній адвокат Трампа Майкл Коен заявляв, що з власної кишені заплатив порноакторці 130 тисяч доларів. Згодом Трамп відшкодував йому витрати, які виявилися класифікованими як судові витрати. Через це Трампа звинувачують у фальсифікації ділової документації. І якщо його визнають винними за всіма пунктами, максимальне покарання може сягнути 136 років за ґратами.

Дональд Трамп провини не визнає й звинувачує прокурора в політичній вмотивованості. Але це ще не все. 20 травня 2024 року стартують судові

бороняти Трампу брати участь у президентських перегонах. Тоді Верховний суд штату Колорадо заборонив Дональду Трампу брати участь у виборах на території штату. Тим самим суд, по суті, визнав Трампа учасником закату 6 січня 2021 року. Згодом Верховний суд штату Мічиган назвав право Трампа балотуватися чи ні питанням політичним, а отже компетенцією Конгресу, а не суду. Потім держсекретар штату Мейн Шенна Беллоуз заборонила Дональду Трампу брати участь у республіканських праймеріз штату, пославшись на той таки третій розділ 14-ї поправки Конституції США. Трамп оскаржив це рішення.

Тепер долю американського екс-президента, який хоче знову стати президентом, має визначити Верховний суд США. На нього покладене завдання вирішити, чи скасувати рішення Верховного суду Колора-

до – і тоді Трамп автоматично отримає можливість потрапити у бюлетені всіх без винятку штатів. Однак для цього більшість суддів мають бути переконаними, що Дональд Трамп не брав участі в закаті.

Дональд Трамп провини не визнає й звинувачує прокурора в політичній вмотивованості.

Але це ще не все. 20 травня 2024 року стартують судові

15-18 липня 2024 року в Мільвокі відбудеться Національний з'їзд Республіканської партії, на якому висунуть кандидатів від республіканців у президенти та віце-президенти США. За традицією, першою такою з'їздом і висунення кандидатів проводить та партія, яка не господарює у Білому домі.

Демократична партія проведе свій Національний з'їзд 19-22 серпня 2024 року в Чикаго.

Найголовнішим суперником Байдена називають навіть не Трампа, а власний вік – 81 рік. Існують голоси, які твердять про необхідність підтримки альтернативного кандидата, який може мати більші, на їхній погляд, шанси перемогти Дональда Трампа. Але те, як ситуація розгортається станом на лютий 2024 року, вказує, що демократи, вочевидь, ставитимуть на кандидатуру чинного президента – Джо Байдена.

16 вересня 2024 року в Техасі відбудуться перші дебати між кандидатами в президенти США від Республіканської та Демократичної партій. Кандидати вправлятимуться в красномовності впродовж 90 хвилин.

Другий і третій тур дебатів заплановано на 1 жовтня та 9 жовтня 2024 року відповідно.

5 листопада 2024 року в США відбудуться президентські вибори. Найвірогідніше, в політичному двобої зустрінуться старі опоненти – чинний президент США Джо Байден та його попередник Дональд Трамп.

Вже сьогодні всім очевидно, що боротьба буде запеклою. І її результат багато в чому передбачить, на яких умовах Україна зможе продовжувати повномасштабну війну, яку проти неї розв'язала путінська Росія.

• В АМЕРИЦІ

ДЖО БАЙДЕН ЗАКЛИКАВ ЛІДЕРІВ КОНГРЕСУ ДІЯТИ, АБИ ДОПОМОГТИ ВОЮЮЧІЙ УКРАЇНІ

Головними пріоритетами для США є захист кордону та забезпечення роботи уряду, заявив спікер Палати представників американського Конгресу Майк Джонсон після зустрічі з президентом США Джо Байденом в Білому домі у вівторок, 27 лютого.

Лідер демократів в Сенаті Чак Шумер назвав розмову керівників Конгресу з Байденом «однією з найнапруженіших». Шумер зауважив, що учасники намагались переконати Джонсона у важливості затвердження допомоги Україні. «Якщо ви не зробите правильні речі, незалежно від поточної політики – ви пошкодуєте про це», – зачитував Шумер власні слова, які він кинув у вічі Майку Джонсону. «Бо справді це в його руках. Ми сказали йому, наскільки це важливо. Це було дуже емоційно», – наголосив Шумер.

Байден перед зустріччю наголосив на необхідності допомоги Україні, цю потребу він назвав «нагальною», а наслідки бездіяльності Конгресу – «жахливими», втім, М.Джонсон, якого тримає на мотузочках, немов маріонетку, Дональд Трамп, продовжує впертися, повторюючи, немов мантру, відмовку про ситуацію на південному кордоні США.

Тим часом, міністр закордонних справ Польщі Радослав Сікорський, який нині перебуває у Вашингтоні з робочим візитом, написав у соцмережі: «Я б сказав йому, як колишній спікер нижньому: це доля України, вас благає замучений народ України, але на карту поставлено й довіру до США».

ПЕНТАГОН НЕ НАПРАВЛЯТИМЕ В УКРАЇНУ СВОЇ ВІЙСЬКА ВОЮВАТИ

У Білому домі прокоментували порушену президентом Франції Емануелем Макроном можливість відправлення військ західних держав до України.

«Президент Байден чітко дав зрозуміти, що США не відправлятимуть війська в Україну воювати», – сказала речниця Ради нацбезпеки США Едріен Вотсон.

Перед тим президент Франції Емануель Макрон після зустрічі

в Парижі у понеділок, 26 лютого, допустив відправку західних військ до України в майбутньому, хоча наголосив, що наразі немає консенсусу серед союзників у цьому питанні.

Низка європейських держав і НАТО після цього заявили, що не планують відправляти війська в Україну.

Речник Кремля Дмитрій Песков заявив, що поява військовиків НАТО на території України призведе до прямого конфлікту альянсу з РФ і ескалації ситуації.

ГЛАВА МІНФІНУ США ЗАКЛИКАЛА ЗНАЙТИ СПОСІБ ПЕРЕДАТИ КИСВУ ЗАМОРОЖЕНІ АКТИВИ РОСІЇ

Міністр фінансів США Джанет Еллен закликала найбільші країни з розвинутою економікою знайти спосіб передати Україні заморожені російські активи, щоб допомогти зміцнити захист України та для довгострокової відбудови після війни.

«Я вважаю, що існують вагомні міжнародні правові, економічні та моральні підстави для просування вперед», – йдеться в заяві Еллен, підготовленій перед зустріччю фінансових керівників країн G20 у бразильському місті Сан-Паулу. Вона наголосила, що це було б «вирішальною відповіддю на безпрецедентну загрозу глобальній стабільності з боку Росії».

«Це ясно показало б, що Росія не зможе перемогти, затуляючи війну, й спонукало б її сісти за стіл переговорів і домовитися про справедливий мир з Україною», – додала глава Мінфіну США.

Її коментарі прозвучали тоді, коли країни G7 обговорюють, що робити із замороженими російськими активами через вторгнення в Україну, оскільки фінансові потреби Києва залишаються незмінно високими.

Європейський Союз, країни G7 та Австралія заморозили близько 282 мільярдів доларів у вигляді цінних паперів та готівки. Усі сторони погоджуються, що ці кошти мають залишатися недоступними для Росії, якщо вона не погодиться виплатити репарації для відновлення пониженої нею України, але вони розходяться в думках щодо законності повного арешту цих активів.

ПЕНТАГОН ЗАВДАВ УДАРУ ПО РАКЕТАХ І БЕЗПІЛОТНИКАХ ХУСИТІВ У ЄМЕНИ

Центральне командування США (Centcom) заявило, що його сили знищили в Ємені три морські безпілотики, один повітряний

безпілотики і дві крилаті ракети, які готувалися для атак у Червоному морі. Про це повідомляє пресслужба Пентагону.

Безпілотики й протикорабельні ракети «становили неминучу загрозу для торгових суден і кораблів ВМС США в регіоні», йдеться в заяві Centcom.

Ці удари в понеділок, 26 лютого, стали черговою відповіддю серед зусиль, спрямованих на запобігання подальшим нападам на комерційне судноплавство з боку хуситів – підтримуваного Іраном бойового угруповання, яке контролює більшу частину північного заходу Ємену.

Напади хуситів на комерційні судна в Червоному морі й Аденській затоці, що почалися у відповідь на військову кампанію Ізраїлю проти палестинських бойовиків руху ХАМАС у секторі Газа, тривають, незважаючи на серію повітряних ударів США й Великої Британії.

Як повідомили американські ЗМІ, хусити вивели з ладу чотири підводні кабелі. У зв'язку з цим виникає серйозне порушення зв'язку між Європою та Азією.

РЕЙТИНГ ПОПУЛЯРНІСТІ ДОНАЛЬДА ТРАМПА ДОСЯГ НАЙВИЩОГО РІВНЯ З 2022 РОКУ

Середній рейтинг прихильності до Дональда Трампа у США досяг найвищого рівня з моменту проміжних виборів 2022 року. Про це свідчать дані соціологічного опитування RealClearPolitics.

Вказується, що 42% виборців позитивно ставляться до Трампа, порівняно з рекордно низьким показником у 36% у грудні 2022 року. «Нині його сприймають краще, ніж Байдена. Станом на сьогодні, рейтинг прихильності до чинного президента становить близько 40%», – йдеться в дослідженні.

«Згідно із середнім показником RealClearPolitics, Трамп випереджає Байдена на два відсоткові пункти в очному протистоянні», – зазначають дослідники. Разом з тим, сукупні рейтинги двох основних кандидатів близькі до історичного мінімуму – 82%, тобто 18% виборців незадоволені обома кандидатами.

«Ці так звані «подвійні ненавистники» можуть допомогти впли-

нути на результат виборів: або залишитись вдома, або проголосувати за незалежного кандидата, такого як Роберт Кеннеді-молодший», – йдеться в аналізі рейтингів.

ЧИ ВАРТО БОЯТИСЯ ТРАМПА?

Колишній прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон вважає, що повернення Дональда Трампа до Білого дому боятися не варто.

«Щодо Трампа я не настільки песимістичний. Я не думаю, що будь-який президент Сполучених Штатів Америки може дозволити Путіну перемогти в Україні. Я просто не бачу такої можливості», – сказав Джонсон і закликав пригадати, що Трамп був першим президентом США, хто надав Україні серйозну зброю – протитанкові переносні ракетно-зенітні комплекси «Джевеліни», які виявилися дуже важливими в битві за Київ.

Також Джонсон пригадав, що Трамп здійснив найбільшу висилку російських дипломатів.

«Він викинув з країни 60 російських дипломатів-шпигунів. Це набагато більше, ніж ми очікували. Тому ось що я хочу сказати: американська внутрішня політика є складною. І далі дорогою до виборів вона буде складною, багато людей робитимуть різні заяви. Але коли дійде до справи, то переважатимуть інтереси Сполучених Штатів Америки. А інтерес США полягає в підтримці України, в підтримці демократії, в запобіганні агресії. Для цього є багато очевидних причин. А ще я впевнений, що інтерес Дональда Трампа не полягає в тому, щоб усі вважали, що його переміг Путін», – сказав Джонсон.

ДЕРЖДЕП ПРО ПОЛІТИЧНІ РЕПРЕСІЇ В РОСІЇ

Сполучені Штати засудили посилення політичних репресій в Росії та закликали Кремль звільнити сотні політв'язнів, які виступили проти війни РФ в Україні, а також дій режиму всередині країни. З такою заявою виступив у вівторок, 27 лютого, у Вашингтоні речник Державного департаменту США Метью Міллер.

«Сполучені Штати рішуче засуджують ескалацію внутрішніх репресій з боку Кремля. Разом з нашими союзниками та партнерами Сполучені Штати надалі наполягають на тому, щоб російська влада негайно звільнила понад 680 політичних в'язнів, яких вона продовжує утримувати», – наголосив представник Держдепу.

В цьому контексті Міллер послався на останній вирок в Росії правозахиснику Олегу Орло-

ву, колишньому члену правління організації «Меморіал». Крім того, представник Держдепу нагадав про смерть російських опозиціонерів Олексія Навального й Бориса Немцова, а також ув'язнення в Росії на 25 років суворого режиму тележурналіста й політичного діяча Володимира Кара-Мурзи, який продовжував справу Немцова.

Російський правозахисник Олег Орлов, якого раніше оголосили в Росії «іноагентом», вже двічі піддався судовому переслідуванню з боку російської влади лише за один пост в соцмережі Фейсбук. У вівторок, 27 лютого, його засудили до 2,5 років ув'язнення за звинуваченням у «дискредитації армії».

САМОСПАЛЕННЯ – ЯК АКТ ПРОТЕСТУ?

Біля посольства Ізраїлю у Вашингтоні 25 лютого чоловік, прізвище якого не розголошується, підпалив себе, мотиви вчинку поки що невідомі. Про це повідомила інформаційна агенція AP.

На місце події вчасно прибули поліція та представники спецслужб, які загасили вогонь ще до появи пожежників. Дорослого чоловіка було доставлено до місцевого шпиталю, де нині він перебуває в критичному стані, повідомила поліція. Лікарі вважають, що отримані невідомим опіки не сумісні з життям.

Ізраїльське посольство розташоване в зеленому районі американської столиці, відомому як Клівленд-парк. Тут розташовані також інші дипломатичні місця, включно з представництвом Китаю прямо через дорогу та посольством Гани по сусідству. Речник посольства Ізраїлю заявив, що особа чоловіка, який зробив спробу сам себе спалити, невідома, й «ніхто зі співробітників посольства не постраждав».

Поліція Вашингтону разом зі спецслужбами займаються розслідуванням інциденту. Мотиви спроби самоспалення незрозумілі, але в грудні біля ізраїльського консульства в Атланті стався подібний випадок. Тоді, за словами поліції, це було «крайнім актом політичного протесту».

За повідомленнями американських видань та інформаційних агенцій

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

ВПЕРШЕ КУПУЄТЕ БУДИНОК?

Відсоткові ставки від:

5.755% APR*

*на кредити з фіксованою ставкою

10% ПЕРШИЙ ВНЕСОК—No PMI

Telephone: (212) 473-7310

Toll Free:(888) SELF-REL

Email: Info@selfreliancenyc.org

Website: www.selfreliancenyc.org

*APR as of 1/12/2024 listed above. APR based upon a \$350,000 mortgage amount with no application fee and no points. Must be 1-2 family owner occupied; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

SRNYFCU NMLS# 699320

EFFECTIVE 09/13/2023

YOUR RETIREMENT GOALS JUST GOT BETTER

MYGA

MULTI-YEAR **GUARANTEED** RATE

NEW PRODUCT 5-YEAR
5.25%

3-YEAR
4.75%

Great rates you can rely on...

UNA is here for you!

LONG-TERM ANNUITIES

5.50%*
5 YEAR
2ND YEAR 5.00%

5.75%*
7 YEAR
2ND YEAR 5.00%

8.00%*
9 YEAR

* FIRST YEAR RATE.

MINIMUM GUARANTEED RATE 2%.
RATES SUBJECT TO CHANGE.
NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • 800-253-9862 • INFO@UNAINC.ORG • WWW.UNAINC.ORG

Спілка Української Молоді
Осередок Нью-Йорк

Роспис Писанок

Приєднуйтеся!

Вік: 5-12: \$15 Вік: 13+: \$30

Субота 23 березня 12:00- 5:00
Український Народний Дім
140 Second Ave

Програма

- Писанки, включені
- Харчі, на продаж
- Магазины

Заплатити вхід
наперед ось тут

@CYM.OseredokNY
@cym.ny_official

IT'S TAX SEASON! BANK WITH...
NOVA UA - Your Neighborhood Credit Union

IRA SPECIAL
5.25% APY
10 Month IRA CD

REGULAR CD
5.00% APY*
10 Month CD

*APY is Annual Percentage Yield. Rates are effective January 1, 2024 and are subject to change without notice.

The New Way to Do Your Banking

NOVA UA
FEDERAL CREDIT UNION

Main Office
851 Allwood Road,
Clifton, NJ 07012
973-471-0700

Botany Village
237 Dayton Ave.,
Clifton, NJ 07011
973-772-0620

- ✓ Higher CD Rates
- ✓ Lower Loan Rates
- ✓ Residential/Business Lending
- ✓ Consumer Lending
- ✓ Online/Mobile Banking
- ✓ Over 40,000 ATMs
- ✓ Much More

Like us at [facebook.com/NOVAFCU](https://www.facebook.com/NOVAFCU)

www.novafcu.com

NCUA

UKRAINIAN NATIONAL
FEDERAL CREDIT UNION

58-мі річні збори членства УНФКК

відбудуться у неділю,
7-го квітня 2024 року
о 2-й годині дня

в залі
Української Православної Катедри Св. Володимира

за адресою:

160 w 82nd Street, New York, NY 10024

Омріяний будинок на вигідних умовах!

лише **10%**
перший внесок
і без РМІ* (приватне іпотечне страхування)

Ця пропозиція для тих, хто купує житло вперше,
а саме приватний будинок або чотириквартирний будинок,
при умові проживання там самого власника.

Mortgages with down payments as low as 10% (up to 90% LTV) without required private mortgage insurance (PMI)* are available only for the first-time single-family buyers or up to 4 unit owner occupied property. For example, a \$100,000 15 Year Fixed Rate Purchase Mortgage with 90% LTV will have a 6.232% APR and the repayment schedule will be 180 monthly payments of approximately \$843. Monthly payment amount does not include any property taxes, homeowners' insurance premiums, and home owners association (HOA) fee; the actual payment will be greater when such items are included. Subject to approval of application. APR is based on an assessment of individual creditworthiness, occupancy and/or property type, and our underwriting standards. All Selfreliance FCU loan programs, rates, terms and conditions are subject to change at any time without notice.

*Private mortgage insurance (PMI) is a type of mortgage insurance you might be required to buy if you take out a conventional loan with a down payment of less than 20 percent of the purchase price.

Не витрачайте гроші на оренду! Придбайте власний дім разом із Selfreliance FCU

Заплануйте свою зустріч з нашими спеціалістами за тел: 888-222-8571 або онлайн

Home Office: 2332 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622
5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067
302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108
50 W. Dundee Rd., Wheeling, IL 60090

SELFRELIANCE.COM

773-328-7500
773-589-0077
847-359-5911
630-307-0079
773-489-1204

734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106
558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306
60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091
11756 Charest St., Hamtramck, MI 48212
7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322

973-373-7839
201-795-4061
973-887-2776

586-757-1980
313-366-0055
248-487-0330

VARENYK HOUSE

UKRAINIAN CUISINE

67-14 Fresh Pond Road, Ridgewood, NY, 11385

ДІМ, ДЕ ВАМ ЗАПРОПОНУЮТЬ 30 ВИДІВ СПРАВЖНІХ УКРАЇНСЬКИХ ВАРЕНИКІВ!

Вареники з сиром
 Вареники з картоплею й сиром
 Вареники із солодкою картоплею
 Вареники з маком
 Вареники з гречкою
 Вареники з козячим сиром
 Вареники з курятиною
 Вареники з печінкою
 Вареники з індичатиною
 Вареники з лососем
 Вареники з вишнями
 Вареники з полуницями
 Вареники з малиною
 Вареники чорницею
 Вареники вегетаріанські
 Вареники ледачі
 Вареники смажені ...

...Вареники за індивідуальним замовленням: ви можете принести свою начинку й ми виготовимо вареники за вашим смаком!

VARENYK HOUSE пропонує також:

- борщ, голубці, налисники, сирники, ковбаси, холодець, зрази, хінкалі... - понад 120 найменувань страв традиційної української, східноєвропейської кухні та улюблені страви народів, які сьогодні підтримують Україну. Страви, які вам захочеться мати на своєму столі постійно. І це не рекламне перебільшення! Варто їх скуштувати бодай раз!
- страви у замороженому вигляді та напівфабрикати
- страви української та східноєвропейської кухні, приготовлені лише вручну
- приймає замовлення на корпоративні, родинні та особливі okazji

Телефон: (917) 909-0257
 facebook.com/VarenykHouseNYC/
 Varenykhouse@gmail.com
 UberEats/varenyk-house
 DoorDash та GrubHub

24 ЛЮТОГО НЕ ЗАПИТУЙМО, ЩО УКРАЇНА ЗАПИТАЙМО, ЩО МИ МОЖЕМО

24 лютого українці Америки активно доєдналися до глобальної кампанії містах та містечках, де діють українські громади, відбулися мітинги, роковини повномасштабного вторгнення російських окупантів світу, об'єднавши зусилля, боротиметься за свободу й незалежність

746 МІСТ, 69 КРАЇН, 1023 АКЦІЇ: ВИСТОЇМО!

24 лютого українці закордоння разом зі своїми однодумцями в країнах проживання провели 1023 акції на підтримку України, які відбулися в 746 містах 69 країн, на всіх континентах, включно з Антарктидою. Учасники рекордної за своїм масштабом глобальної кампанії реєстрували свої події на інтерактивній мапі, створеній спільно Світовим конгресом українців (СКУ) та інтернет-виданням «Українська правда».

Найбільша кількість мітингів, зустрічей, демонстрацій відбулася в США, Німеччині, Франції, Сполученому Королівстві та Канаді. У Празі масштабний український мітинг відкрив президент Чехії Петр Павел. У Брюсселі до масової демонстрації доєднався єврокомісар з питань юстиції Дідьє Рейн-

дерс. З Антарктиди відеозвернення записали учасники 28-ї української антарктичної експедиції.

«Світовий Конгрес українців та наші друзі по всьому світу закликають міжнародну спільноту дати Україні те, що потрібно для її перемоги – більше зброї, більше боєприпасів, більше санкцій та арештувати російські активи за кордоном. Треба змусити Росію заплатити адекватну ціну!» – наголосив президент СКУ Павло Грод на мітингу солідарності у Вашингтоні, біля одного з найважливіших символів американської демократії – меморіалу Абрагама Лінкольна.

Переглянути фоторепортажі глобальної акції можна на сайті СКУ: www.ukrainianworldcongress.org

Ольга Федюк,
прес-служба СКУ

БЕЗ ПІДТРИМКИ ЦІНА МИРУ БУДЕ БАГАТО ВИШОЮ І ДЛЯ США

У столичному Вашингтоні багатотисячний мітинг біля меморіалу Абрагама Лінкольна та Хода солідарності зібрали небайдужих з кількох десятків штатів країни. Головним гаслом акції став заклик до влади США продовжити критично важливу підтримку України. Тому що, як наголосила посол України в США Оксана Маркарова, «ставки в цій боротьбі виходять далеко за межі України – якщо ми не зупинимо Путіна сьогодні, ціна миру для Америки та для всіх наших союзників буде багато вищою, ніж сьогодні це видається».

До мітингу доєдналися мужні українські військовики, котрі нині перебувають на лікуванні та реабілітації в США. Учасники акції висловили їм та в їхніх образах усім воїнам ЗСУ вдячність за жертовність, мужність і героїчний захист своєї Батьківщини ціною здоров'я й життя. Крім укра-

їнців та приятелів з етнічних громад – литовської, грузинської, білоруської, польської та інших – нездоланну Україну прийшли підтримати й виступили низка американських високопосадовців, впливових політиків, громадських активістів. Зокрема, заступники держсекретаря США Узра Зей та Хосе Фернандес, директор Американської корпорації з фінансування міжнародного розвитку Скотт Нейтан, заступниці адміністраторки USAID Ерін Маккі, посол ЄС у США Йовіта Нелюпшене, конгресмен Джеймі Раскін та інші. Промовці висловлювали свою солідарність з героїчним українським народом, закликали до єдності й обіцяли в межах своїх можливостей сприяти наданню Україні необхідної допомоги.

Володимир Іванищук

АМЕРИКО, СЬОГОДНІ В ЄДНОСТІ Й ТВОЯ СИЛА!

Молебен за Україну став частиною багатьох акцій солідарності, які активно проводить українська спільнота Пасейку-Клифтона (штат Нью-Джерсі) протягом останніх десяти років, з початку путінської анексії Криму.

24 лютого разом з українською спільнотою в церкві Святого Миколая в Пасейку, де парохом отець Андрій Дудкевич, молилися й американські достойники. Зокрема, в поминальних заходах, організованих регіональним відділом УККА Пасейк-Берген, взяли участь конгресмени Білл Паскрел (NJ-9) та Джош Готтгеймер (NJ-5), а також

представник конгресменки Мікі Шерріл (NJ-11), з якими активно співпрацює місцева громада. «Український народ продовжує свою мужню

боротьбу вже два роки після того, як диктатор Путін ввігнав свої танки прямо в серце України, розв'язавши незаконну, жорстоку, загарбниць-

ку війну. Україна заслуговує на американську підтримку», – наголосив Білл Паскрел, вселяючи українцям надію. Як і слова Джоша Готтгеймера –

про необхідність єдності задля наближення української перемоги: «Ми повинні продемонструвати Путіну, що Америка – єдина в ставленні до його несправедливої війни, єдина – в прагненні захищати невинних цивільних осіб, яких тероризує його диктаторський режим».

Отець-парох Андрій Дудкевич та лідери української спільноти Нью-Джерсі подякували американським політикам-друзям України за спільну молитву та послідовну підтримку.

Том Гаврилко,
редактор Clifton Magazine

МОЖЕ ЗРОБИТИ ДЛЯ НАС, ЗРОБИТИ ДЛЯ УКРАЇНИ!

Світового Конгресу українців (СКУ) Stand With Ukraine. У всіх великих молебні, благодійні вечори та інші акції солідарності, аби в 2-гі трагічні на територію суверенної Української держави, підтвердити, що українство України до остаточної перемоги над підступним і жорстоким агресором

НЬЮ-ЙОРК БУВ, Є Й БУДЕ З УКРАЇНОЮ!

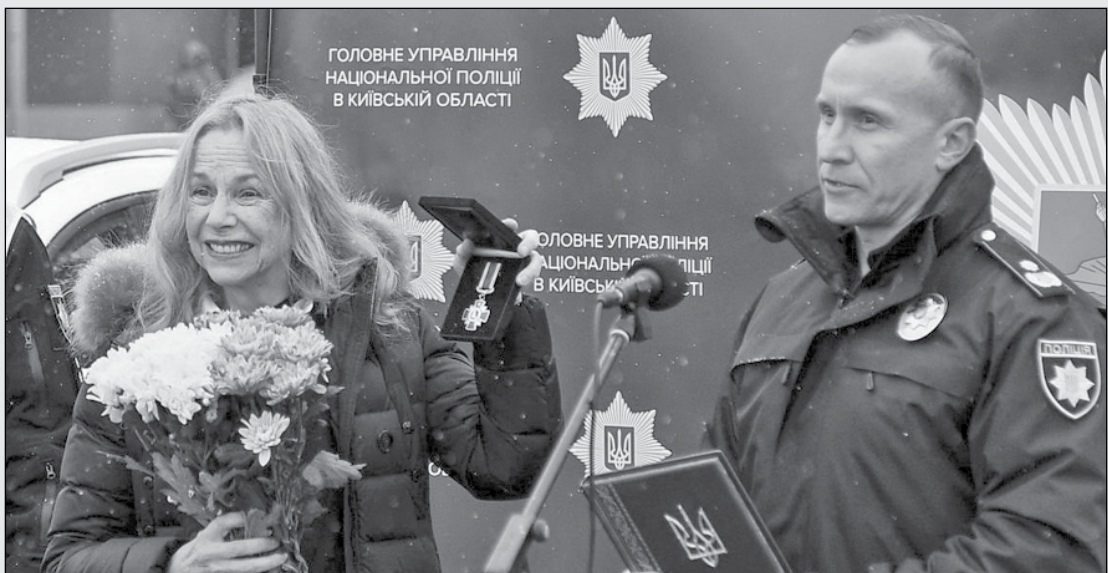

● Мер Нью-Йорка Ерік Адамс з кореспонденткою «Нової газети»-авторкою цього матеріалу. Фото Вікторії Вальє

24 лютого Heart & Valor Foundation у партнерстві з Постійним представництвом України при ООН, Генеральним консульством України в Нью-Йорку, Генеральним консульством Чеської Республіки в Нью-Йорку, мерією «столиці світу» провели NY Freedom Gala for

Ukraine. Благодійний вечір відбувся в Bohemian Hall, що на 73-й вулиці в Мангетені.

У день річниці повномасштабного російського вторгнення мужній український народ прийшли підтримати майже 200 осіб (при тому, що квитки коштували від 200 до 5 тисяч доларів), се-

● Мітці Пердю на Київщині після вручення їй почесної нагороди за підтримку незламної України

ред яких впливові політики, дипломати, благодійники-меценати, артисти, авторитетні лідери громадських організацій. Свою незмінну підтримку незламної України прийшов засвідчити особисто й мер Нью-Йорка Ерік Адамс. При тому, що того ж дня він узяв також участь в урочистій церемонії підняття українського державного прапора в історичному Bowling Green парку, проголосивши, що «підняття цього синьо-жовтого прапора – це піднесення нашого духу, нашої єдності, нашої солідарності з українським народом. І ми сподіваємося, що на полях битв в Україні чують наші голоси».

Виступаючи зі сцени NY Freedom Gala for Ukraine у Bohemian Hall, Ерік Адамс знову й знову наголосив на єдності

зусиль задля наближення української перемоги, що разом «ми повинні зробити все можливе, аби якомога швидше закінчити цю жорстоку війну».

Під час вечора було багато зворушливих моментів: овації вдячності українським ветеранам, понівечених війною, нагородження родин американських солдатів, які загинули в Україні за її свободу, вручення меріві синьо-жовтого прапора з автографами героїв...

Серед гостей була й письменниця та бізнесменка (спадкоємниця мережі готелів «Шератон») Мітці Пердю, котра для того, щоб допомогти Україні, продала на аукціоні свою обручку зі смарагдом. Антикварний 400-літній перстень було знайдено на кораблі, що потонув в

Атлантичному океані. На виручені кошти Мітці Пердю разом з волонтерами закупила автомобілі для захисників Київщини й поліції швидкого реагування. У серпні 2022-го року вона сама побувала в Ірпені, Бучі, Бородянці й була «захоплена мужністю українців і приголомшена жорстокістю російського терору».

За словами Тетяни Оверіної, представниці оргкомітету цієї добродійної імпрези, виручені під час цього успішного благодійного вечора кошти буде передано на підтримку поранених українських воїнів, біженців та дітей – жертв війни. Організатори NY Freedom Gala for Ukraine дякують усім, хто долучився до цієї шляхетної місії.

Ольга Лабунська

Зраннього ранку 24 лютого українці Великого Нью-Йорка з ініціативи громадської організації «Світанок» провели на Таймс-сквер «довгу добу» –

акцію солідарності з Україною, аби нагадати нью-йоркцям та всім американцям, котрі «стимілися від війни», що жорстока, кровопролитна, людинов-

МАРІУПОЛЬ, БАХМУТ, АВДІЇВКА... НА TIMES SQUARE

бивча війна в центрі Східної Європи триває. І триватиме так довго, як довго від неї стомлюватиметься й відвертатиметься світ.

«Сьогодні ми є свідками того, як Україна поступово сходить з головних новинних телеканалів і перших шпальт впливових газет США, а натомість зухвало заходить проплачена російська пропаганда, підриваючи в американців, особливо тепер, перед президентськими виборами, довіру до укра-

їнського суспільства. Тому що суботи-щонеділі ми приходимо із синьо-жовтими прапорами й гаслами «War is not over!» на Таймс-сквер. Тому сьогодні ми тут, аби привернути увагу світу до війни в Україні, не давати цій темі зникнути із свідомості мільйонів, нагадувати, що Україна нині захищає не лише себе, а й весь цивілізований світ», – наголосив Олександр Таран, голова нью-йоркського відділення громадського об'єднання «Світанок».

Організатори акції провели низку «перформансів», в центрі яких образи міст понівеченої України – Маріуполя, Бучі, Бахмута, Авдіївки, Харкова, зрана, спливаюча кров'ю Україна, яка попри все, плає соняшники перемоги.

Учасники акції на знак солідарності розгорнули на Таймс-сквер 20-метровий синьо-жовтий прапор, який спеціально для Нью-Йорка пошили в Запоріжжі.

Олеся Конончук

● **ЖУРНАЛІСТИ - ПІД ПРИЦЛОМ**

Тетяна МАККОЙ –
власна кореспондентка
«Нової газети» в Америці

● Символ воєнної журналістики. Фото із соцмереж

ЗАРАДИ КІЛЬКОХ РЯДКІВ У ГАЗЕТІ...

Війна й право людства знати про неї правду

Сьогодні, після двох років спідступно розпочатої Москвою-загарбницею кровопролитної війни в Україні, саме час згадати воєнних репортерів – літописців війни, не розраховуючих на товсті гаманці чи медалі, а просто виконуючих свій обов'язок: донести до кожного правду війни, якою жорстокою вона не була б. Мало хто з них сподівався й сподівається на щасливий випадок, який уберіг би від кулі чи осколка, як було, скажімо, з рядовим британської армії Джоном Трікеттом у Першій світовій війні (його врятувала пенні-монета, яку носив у нагрудній кишені як пам'ять про рідний дім), рядовим армії Півночі в громадянській війні США Чарльзом Меріллом (його вберегла Біблія, хоча й помре згодом від іншої рани), президентом США Теодором Рузвельтом (восени 1912 року його вберіг від смерті 50-сторінковий згорток рукопису-промови в нагрудній кишені, хоча куля таки ввійшла в тіло, і він проживе з нею ще сім з лишком років)...

А тим більше ніхто не сподівався на шляхетність ворога, який, на жаль, не успадкував її від російських князів, відбиваючих атаки Наполеона в ранніх 1800-х і потім так проникливо описаних талановитим пером Льва Толстого в романі «Війна і мир»... Колишня російська шляхетність безповоротно канула в Лету, залишившись хіба що в ностальгійних піснях про «гаспод офіцерів» та в фільмах, які з кожним поколінням втрачають свій переконливий потенціал. Та й хто повірить у те минуле, коли воно за-

терте диким свавіллям путінської нинішньої «стратегії», забризкане кров'ю невинних людей й окроплене слізьми викрадених та насильно русифікованих дітей? Нинішні «гаспада» воюють, як дикуни. Оснащені модерною зброєю, вони не бажають визнати один факт: не одні вони – мільйони людей на цій планеті мають право на повноцінне, мирне життя, й право це оберігається нормами, сформованими людством упродовж століть. Одна з цих норм – не стріляти в людей з написом на спині чи шоломі «Преса/Press». Вона гарантує свободу слова, а слово це несуть людям газетарі й відеооператори, репортери й фотокореспонденти, письменники й журналісти-аналітики, телекоментатори й інтернетні блогери... Щоправда, в Росії чи не найбільшої популярності набув дещо інший жанр воєнної інформатики – відчайдушна, нахабна й огидна брехня. Та не про неї мова...

Пригадується інше, яке, втім, ніколи й не забувалось. Горить київська телевежа... Склад пального під Васильковом... Підірвані нашими оборонцями мости й дамба на ріці Ірпін (саме це завадило непроханим прибульцям взяти в кільце Київ)... Палаючі багатопверхівки з балконами, на яких теліпається обгоріла білизна... За два роки їх буде зруйновано чи пошкоджено близько 800, але в ту хвилину в це важко вірилось... Поки не з'являться на екрані/моніторі стривожені, налякані, заплакані обличчя тих, хто відважився на подорож у безвість – аби тільки не погинути безглуздо, як хоча

● Бенджамін Голл після поранення. Фото: foxnews.com

● Brent Рено. Фото: time.com

б і отой чоловік в автівці на Київщині, за яким ганялася, мов хорт за зайцем, ворожа зенітна самохідка. Кореспондент-британець Бенджамін Голл, відряджений на війну від американської телекомпанії Fox News, намагається взяти інтерв'ю в тих, хто поквалливо, в давці заповнює потяг від Києва до Львова. Молода жінка з дитям щось нервозно кричить у його мікрофон, і Голл, на якусь мить збентежений такою реакцією, ввічливо відступає. Мені тоді подумалось: «Видно, не з тих, хто хапає за горло, аби тільки вичавити щось для свого репортажу...» Яюсь і не спадало на думку навіть, що смерть – ось вона, чатує поруч не тільки на беззахисних цивільних, а й на журналістів, єдина зброя яких – фотокамера, мікрофон, авторучка та ще напис «Преса/Press» на куртці чи захисному шоломі. Заради кількох рядків у газеті чи кількох хвилин в ефірі вони щохвилини ризикують життям.

Через деякий час стало відомо, що в руїнах зруйнованої телевежі тоді, 1 березня 2022 року, знайшов свій останній притулок в числі інших п'яти жертв відеооператор Анатолій Сакун. Він відкрив досить довгий перелік вітчизняних та зарубіжних репортерів, з наявністю яких на війні не порахувалися далекі від шляхетності «путлерівці». А згодом загине й відомий в США документаліст Brent Рено, місія якого від журналу TIME – в кращих традиціях світових медійних засобів (Рено фіксував на плівку найжахливіші події на Земній кулі, був удостоє-

ний Peabody-нагороди, що є телерадіо- й електронній журналістиці еквівалентом Пулітцерівської премії) зафіксувати виведення біженців з Ірпеня на Київщині; їх на шляху від мосту до мосту нещадно обстріляли з російського блок-посту. Brent Рено гине від кулі в шию. З приводу цього першого прояву варварського ставлення з боку РФ до представників преси захисна організація Reporters without Borders («Репортери без кордонів») заявила: «Ми закликаємо до висвітлення обставин атаки. Журналісти на війні не повинні бути під прицілом!»

Та 14 березня потрапляє під артобстріл поблизу села Горенка на Київщині й згаданий вище «ввічливий» телерепортер Бенджамін Голл. Його колеги по Fox News – француз П'єр Закржевський та українка Саша Кувшинова – гинуть на місці, а щасливчик Голл виживає. Пізніше, зіп'явшись на ноги, він напише книжку про пережите в Україні, почне ділитися з телеглядачами своїм коротким, але гірким досвідом війни в Україні. Там, під мало кому відомою в Англії та США Горенкою, «щасливчик» втратив праву ногу, ступню лівої ноги та око.

У цей час знаний в Україні фотодокументаліст Максим Дондюк готує для американського журналу TIME свій промовистий фотоесей, представляючи ординську навалу армії РФ у багатьох ракурсах. Пам'ятає це березневе число: на обкладинці український солдат несе, мов найдорожчий у світі скарб, немовля, а поруч намагається не відстати молода мати з обличчям, яке й не опишеш? Це, по суті, було обличчя України – ошелешеної віроломством, наляканої, стривоженої, прибитої горем... Хоча «таймовики» і дали тоді не дуже-то й близьку до реальності оцінку тодішньої ситуації – The Agony of Ukraine. Агонія не трапилась ні тоді, ні через рік, ані через два. Хоча світлина Дондюка вражали. І вражають досі. Як вражає й неймовірна стійкість українців у нав'язаній їм загарбницькій війні.

Там же, за пару кілометрів від Ірпеня, майже одночасно інші журналісти – з британського пан-арабського телеканалу AlAraby TV – потрапляють в облогу, але, після кількох днів і ночей без води й хліба, електрики й інтернету, вирішують прориватися крізь ворожі блок-пости... Прихопивши, однак, із собою чоловік двадцять з місцевого населення (всі на автомашинах) й утворивши колону з написом «Преса» та білим прапором. Цим і справді пощастило – ні пострілу впритул, як було з багатьма репортерами, ні осколка в шию... Прорвалися! А на блок-посту ЗСУ всі, без винятку, розплакались. Плакали гіркими сльозами і жінки, й чоловіки.

І хто має право судити чоловіків за сльози на війні? Саме ці сльози засвідчують дику сутність подібної війни, коли одним махом з «градів» та «ураганів» уби-

вають репортерів, гуманітарників і медсестричок... Убивають он ту тітку з відром і он того дядька на велосипеді за одне те, що не зустріли їх у селах та містах паляницями на вишитих рушниках, як було в радянсько-німецьку війну 1940-х, не підкорились нахрапистому темпу чужинців на рідній землі... «Темп», розрахований на три дні, вилився в поразку і не на жарт розізлив нападників. Почалися гвалтування, полювання за цивільними, людські тортури, як у селі Ягідному на Чернігівщині, наприклад, де в підвалі школи утримували в тісноті, голоді й холоді, без ліків більше 350-ти місцевих жителів (від півторарічного малюка до 93-річного дідуся) – так званий «живий щит», який мусив забезпечити відносно спокійну «роботу» штабу армії РФ, розташованому в школі. «Робота» полягала і в тому, щоб позбавити життя й представника засобів масової інформації України Романа Нежиборця,

А ще стали популярними в москвитів безперервні й жахливі за мірками світової гуманності артобстріли такого необхідного в умовах війни процесу, як евакуація мирного населення. Під час цих обстріляних евакуацій загине не один журналіст. Зокрема, французький репортер Фредерік Леклерк-Імгофф, завданням якого було показати світовій громаді увесь перебіг гуманітарної процедури під Северодонецьком Луганської області наприкінці травня. Його колега Максим Брандштеттер при цьому був травмований. Броньований транспорт, яким просувалися журналісти в колоні, на жаль, не захистив. Осколок потрапив журналісту, який мав на собі шолом та бронезилет, у шию. Та цього виявилось замало, і російський «агітпроп» випустив у світ «качку», яка, слід гадати, мала б допомогти РФ уникнути відповідальності, заодно компрометуючи загиблого: мовляв, Леклерк-Імгофф був найманцем у ланцюгу поставки зброї для ЗСУ. Мати ж загиблого заявила російському інформагентству ТАСС та ватажку ОРЛО Леоніду Пасічнику, що «її нудить від їхньої брехні»: «...Ви, звичайно, боягузливо намагаєтесь виправдатися, але знайте, що ніколи Ви не зможете запламувати його пам'ять. Кожен у нас знає його професійну й особисту відданість демократії... І перш за все, неупередженій і чесній інформації, всім тим поняттям, які є далекими від того, що мотивує вас».

Утім, ці слова вбитої горем матері-француженки стосуються всіх їх – вітчизняних і зарубіжних репортерів, які стали жертвами брутальної зневаги з боку Росії-агресорки до світових стандартів порядності у багатьох її проявах. Включаючи й журналістку та продюсерку радіо «Свобода» Віру Гирич, яка загинула не на фронті і не при евакуації населення, не від кулі снайпера і не від осколка в шию, а у власній квартирі в

● Обкладинка американського журналу TIME (березень/квітень, 2022) з фотографією українського фотодокументаліста Максима Дондюка. Фото: time.com

● Віра Гирич. Фото: radiosvoboda.org

● Нагорода знайшла героя з фотоапаратом у руках – Макса Левіна. Фото: kpi.ua

Шевченківському районі Києва. Кажуть, мій дім – моя фортеця... Може, й так, але, знову ж: такого прислів'я немає в лексиці московських зайд та їхніх тупоголових начальників. Скількох людей повбивали, скільком мріям не дали збутися, добрим ділам – звершитися! У Маріуполі – оператора каналу «Сіґма» Віктора Дєдова, в Одесі – випускницю Одеського національного університету ім. Мечникова Валерію Глодан (разом з матір'ю й тримісячним малюком), у Вінниці – працівника видання «Дорожній контроль. Вінниця» Володимира Даценка...

Як ось і у випадку з Максом Левіним – фотодокументалістом, який активно співпрацював з Reuters, BBC, AP, Wall Street Journal, журналом TIME, а на момент своєї загибелі був штатником сайту LB.ua. Він був досвідченим воєнним фотокором, ще з війни на Донбасі. Міні-дрон служив йому й за асистента, й за фронтового побратима. Однак, не вдалося Максу розшукати його в лісі після чергового запуску поблизу села Мощун на Київщині. Разом з товаришем Олексієм Чернишовим, який супроводжував його озброєним і в повній, як мовиться, готовності до захисту, обидва, однак, потрапили під прицільний вогонь рашистів. Як показало детальне розслідування «Репортерів без кордонів», у Левіна вистрелили спочатку з відстані, а потім ще й добили, підійшовши, майже впритул. «Форд» журналіста облили бензином і підпалили. Це була страта журналіста, покликаною нести людям правдиву інформацію про те, що витворяють ординці на спалюваній ними українській землі.

«Кожен український фотограф мріє зробити фото, яке зупинить війну», – висловився одного разу Макс те, про що думає кожен фотодокументаліст. Та війна покотилась далі, підім'явши під гусениці не один талант, злісно покепкувавши з надій і сподіванок, увіпхнувши в шеренги полеглих і тих медійників, які добровільно чи в рамках мобілізації пішли воювати в лавах ЗСУ та тероборони. Роман Жук, Юрій Лелявський, Денис Котенко, Віктор Дудар, Андрій Загоруйко, Максим Шварцман, Іван Кузьмінський, Олег Якунін, Євген Гулевич... Всього їх 43, серед них був і письменник та журналіст Євген Баль з Маріуполя, якого, знайшовши при обшуку такі докази «нацизму», як групові світлина з Балем серед військовиків України чи членський квиток Національної спілки журналістів України (НСЖУ), піддавали тривалим знущанням, доки й не помер, тиждень не доживши до свого 79-річчя...

Згідно зі статистикою НСЖУ, від початку повномасштабної війни агресорки-Росії з Україною загинуло понад 70 працівників засобів масової інформації. Загинули не тільки заради кількох рядків у газеті чи кількох хвилин у ефірі, а й заради життя на Землі.

• ДОВКОЛА СВІТУ

– А можна з вами сфотографуватись? – запитали ми в Чуда-в-пір'ї, зазираючи в його невидимі очі.

– Кеш, – коротко й однозначно відповіло Диво. Також англійською й жестом вказало на довгий «живий хвіст» із силуетів, оповитий ароматним туманом.

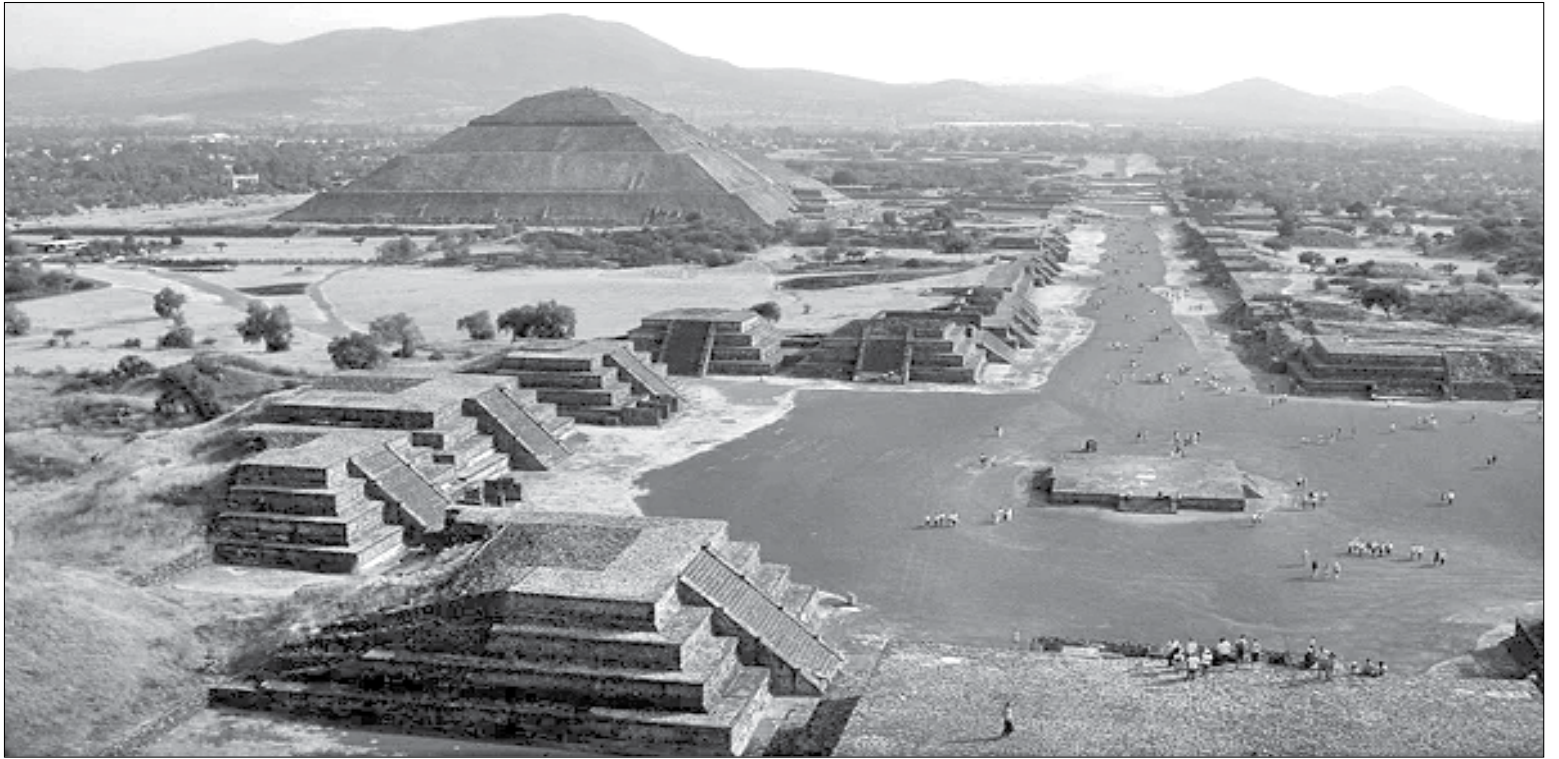
Ми слухняно стали в чергу. Вже третю за цей день. Черга, втім, була коротенькою – багато куцішою, ніж до музею Фріди Кало й «історично-синього ресторану». Але загадковою й колоритною. Усі, хто терпляче стояв перед нами, тримали в руках по віничку зілля – немов на Зелені свята. Куплені, очевидно, також «за кеш». Дочекавшись омріяного моменту, кожен з них вручав той букет Чуду-в-пір'ї й воно, фасмагорично видобуваючи зі свого облачення дим, немов кадилом, шаманно розпочинало публічний ритуал. Оповиваючи грішника з ніг до голови димом й молитовно приказуючи якісь лише йому зрозумілі слова.

Після обрядового «вигнання духів» грішники, подякувавши шаману, прямували до катедри, брами якої виходять на цей же галасливий майдан. І, ставши на коліна перед іконостасом, ревно просили захисту й відпущення гріхів ще й у Богородиці. В цьому двоїстому дійстві – справді однаково щирому і перед маскарадним шаманом, і перед золоченою іконою Пречистої Діви – велика духовна драма мексиканського народу.

Пізніше, відвідуючи Національний антропологічний музей – один з найкращих історичних музеїв світу, відкритий ще в 1964 року, – і за формою, і за змістом це підтвердять й два мовчазні експонати, поставлені поряд, немов інсталяція, – маска ідола й хрест, у сутінках, крізь які пробивається промінь світла. І жодних натяків на емоції.

Хоча насправді це були емоції життя й смерті. Варто лише нагадати, що до приходу конкістадорів у пантеоні ацтеків було більше сотні богів. Сучасна ж Мексика – одна з найбільш католицьких за віровизнанням країн світу. Прикметно, що музей висвітлює період культури та мистецтва місцевих народів з доісторичного періоду лише до XVI століття.

...На підході до музею нас чекала не менш як кілометрова черга бажаючих потрапити до нього. Те, що ми вже два місяці тому купили квитки через інтер-

• Сучасна столиця Мексики стоїть на місці столиці Ацтекської імперії

АЦТЕКИ: НАРОД, ЦИВІЛІЗАЦІЯ, ЛЕГЕНДА

Наша довідка: Ацтеки (інша автентична назва – мешіка) – одна з найбільш розвинених цивілізацій Месоамерики – Південної Мексики, Гватемали, Гондурасу, Белізу й Сальвадору. Відома вражаючими досягненнями в астрономії, архітектурі, писемності, мистецтві. У центральній частині Мексики цей народ з'явився в XII столітті й розбудував свою імперію зі столицю Теночтітлан на місці сучасного Мехико-ситі. За легендою, ацтеки прийшли в Мексиканську долину з місцини, яка називалася Ацтлан – звідси й назва. Ацтекська

культура мала широку й складну мережу міфологічних і релігійних традицій, високорозвинене мистецтво, глибокі знання в різних галузях науки. Імперію ацтеків було зруйновано під час іспанського завоювання – вторгнення іспанців на чолі з Ернаном Кортесом в 1521 році.

У XXI столітті мовою науатль розмовляють більш ніж 1,5 мільйона осіб, деякі з них продовжують називати себе ацтеками, хоча традиційно ацтеками вважаються тільки представники доколониальної цивілізації.

• Біля оригіналу знаменитого Ацтекського календаря – Камея Сонця

нет-сторінку, не давало нам, як з'ясувалося, жодних переваг. «Сьогодні субота. Погляньте на цих людей, більшість з них з дітьми, вони приїхали здалека, з інших провінцій, щоб також потрапити до музею», – сказав нам черговий адміністратор, коли ми протиснулися до входних дверей, демонструючи свої квитки. Натомість він знову вказав нам на натовп, сердито відіславши аж у самий його «хвіст», який губився десь далеко-далеко за сувенірними кіосками галасливого Чапультепека. Ми спочатку розсердились, а потому навіть порадили. За Мексику й мексиканців, які готові стояти в довжелезних чергах не лише на мексикансько-американському кордоні. Й мовчки помріяли, щоб колись такими чергами могли похвалитися й українські історичні, краєзнавчі, антропологічні музеї.

Museo Nacional Antropología у Мехико-ситі займає 8 гектарів. Сучасну будівлю оригінальної архітектури урочисто відкрили 17 вересня 1964 року. В цього музею, як і в більшості унікальних музеїв світу, драматична передісторія. Чимало артефактів мезомексиканської культури (ювелірні вироби, рукописи, скульптури) було вивезено до Західної Європи, де вони осіли в приват-

● Легенду ацтеків відтворено на сучасному мексиканському прапорі

● Тлалока – бог дощу

● Музей, спроектований Дієго Ріверою

● Мехико-ситі. Площа Конституції. Фото на згадку із сучасним шаманом

них колекціях. Відтак, усередині XVIII століття було конфісковано збірку раритетів древніх цивілізацій у Лоренцо Буторіні, італійського історика, етнографа й антиквара, й передано Королівському католицькому університету Мексики. Й саме вона стала основою для створення Museo National Anthropologia в Мехико-ситі.

Нині в Національному музеї антропології Мексики 23 павільйони, де окремі зали відведено історії й культурі ацтеків, мая, ольмеків, тольтеків, сапотеків та інших народів древньої Мексики. Тут, талановито балансує між сивою давниною й безчасним модернізмом, по-своєму втілено мексиканську версію створення світу, почути колись в Юкатані, в музеї народу мая. Тепер екскурсовод лише повторив нам її, вбравши в свою кольористику. Колись найголовніший бог та його дружина відміряли в небі квадрат і створили там море. На тій фігурі визначили напрямки світу, присвятивши кожному з них окремий колір. А по центру заклали світ людей, для якого обрали синьо-зелену барву, як у молодих паростків маїсу – основного продукту, що підтримує життя країни. Схід обдарували червоною барвою, бо асоціюється з народженням сонця й людини, і саме вона стала для древніх народів сакральною. Потому сонце котилося впродовж дня небосхилом й занурювалось у світ мертвих на заході, барва якого була чорною, мов ніч. Південь – це жовтий, відтінок полудневого сонця та стиглої кукурудзи, колір домашнього вогнища. Із півночі ж приходили вітри, які приносили дощі та зміни, й та сторона світу була біла, майже прозора, як вітер. У Мексиці цю кольорову схему втілено в безлічі народних мотивів та візерунків, вона стала підґрунтям яскравого мезоамериканського світобачення.

З 23 залів Національного музею антропології павільйон Ацтекської імперії – найбільш вражаючий. Столиця їхньої імперії знаходилася на тому ж місці, що й столиця сучасної Мексики. Про першовитоки цієї цивілізації дослідники не мають єдиної думки й досі. Достеменно відомо, що в XII столітті ацтеки прийшли або з півночі Мексиканської долини, або ще з дальших теренів – території, яка сьогодні належить Сполученим Штатам Америки. За легендою, ступивши на невідому землю, провідники раптом побачили орла, який упіймав змію, й сприйняли це як знамення. Бо всесильний бог Віцилопочті пророкував їм саме таку майбутність. Змія у філософії ацтекської цивілізації була священною. Її образ зустрічається повсюдно: змії випишують дивні кола на високих кам'яних мурах пірамід, чурнацькими зміями розписано стелі, змієподібну форму мають і безкінечники, якими означено священні скульптурні божества...

У XV столітті ацтеки створили свою державу. Не держа-

ву, а цілу імперію. Й навіть блок – Потрійний союз, політико-військовий альянс між містами-державами Месоамерики: Теночтіланом, Тескоко та Тлакопаном. На чолі імперії стояв Великий Тлатоані, або Великий Оратор, якого обирали представники вищої аристократії (текутлі), були в ній очільники кварталів (кальпулі), судді вищого рангу (тлакоchteкутлі), командувачі війська (тлакатекатлі) та народ (масевалі)... Потрійний союз проіснував майже століття – з 1428-го до 1521-го року.

Ацтеки вмели не лише політикувати, воювати, а й господарювати (саме від ацтеків європейці довідалися про такі сільськогосподарські культури, як кукурудза, помідори, какао). Вони вмели ткати килими, ліпити з глини не лише скульптури божеств, яким поклонялися, а й посуд... Вони успішно зрощували й дбайливо обробляли посушливі землі (Мексика розташована в такій зоні, де чиста вода споконвіку мала особливу силу та цінність, – символічно, що відвідувачі Національного антропологічного музею зустрічає найперше скульптура бога дощу – Тлалока). Вони мали своє піктографічне письмо, свою мову, свою архітектуру, свою систему вірувань, свою усну літературу, свій унікальний календар...

У Національному музеї антропології ми нарешті побачили Камінь Сонця – оригінальний експонат, копію якого колись, при першій мандрівці до Мексики, привезли як найдорожчий сувенір. Оригінальний календар ацтеків... Базальтовий диск діаметром майже 4 метра й вагою 24 тонни з різьбленими загадковими зображеннями віднайшли в грудні 1790 року.

Одна з найаргументованіших теорій пояснює, що обличчя в центрі календаря – це Тонатіух – ацтекське божество сонця. Тому знахідку назвали Камінем Сонця.

Насправді ж, пояснюють дослідники, Calendario Azteca – це не один, а ціла система календарів, якою користувалися мешканці Ацтекської імперії. Поділялися вони на сонячний або сільськогосподарський та священний. У повсякденному житті ацтеки послуговувалися літочисленням, заснованим на сонячному році, в якому було 365 днів. Рік було поділено на 18 місяців, у кожному з яких – по 20 днів. Відтак, залишалося ще 5 днів, званих «порожніми», які вважалися нещасливими. У «порожні» дні ацтеки, аби не розгнівити богів, намагалися уникати сварок, не проводили жодних святкувань, не укладали важливих угод.

Що ж до Священного календаря, то рік отримував назву того дня, з якого він починався. Найхімічніші назви черпалися з щомісячних святкувань і церемоній, решта відображали заклопотаність селян зміною пір року, врожаєм, погодою...

За Священним календарем жреці прогнозували майбутнє.

В його основі лежав 260-денний цикл, що базується на комбінації цифр від 1 до 13 й 20 назвами днів. Кожен день мав свій знак: 1 – Сіпактілі (Крокодил), 2 – Еекатль (Вітер), 3 – Каллі (Оселя), 4 – Куецпаллін (Ящірка), 5 – Коатль (Змія)... 15 – Куаутла (Орел), 20 – Шочітль (Квітка)...

У XVI столітті Ацтекську імперію завоювали іспанські колонізатори. Ернан Кортес прибув до Теночтілана на чолі великого війська конкістадорів «з хрестом у руках і блиском золота в очах». Й, хитромудро об'єднавшись з ворогами ацтеків, підкорив його.

У своїх поразках ацтеки вбачали волю богів. «Разом з істинним Богом прийшли й наші страждання: почалася безперервна гонитва за грішми, утиски, насилля, грабунки, взаємна ворожнеча й злидні», – так передають їхні думки іспанські хронікери.

Втім, стиль думання й діяння колонізаторів подібний у всьому світі – нові господарі, не боячись жодних проклять жодних богів, якими лякали їх «дикуни», розбирали їхні кам'яні священні жертівники й будували з них свої оселі. Місцевий люд засмутився, але не змирився й оголосив колонізаторам війну.

Ацтекська імперія загинула не миттєво. Вслід за Ернаном Кортесом прибули з Європи й інші шукачі багатств на Землі. І привезли з собою, крім жорстокості завойовників, хвороби, до яких у мешканців Месоамерики не було імунітету. У XVI столітті від епідемії «європейської хвороби» – кишкового тифу – померло майже 15 мільйонів ацтеків, понад 80 відсотків корінного населення.

...Дієго Рівера, знаменитий мексиканський художник, не погоджувався з несправедливим місцем, відведеним цьому народу в історії людства. Усе свідоме життя він відшукував і ретельно збирав старожитності предків свого народу. Аби довести, що ацтеки – це велика цивілізація. Не менш велика, ніж елліни чи шумери.

На околиці Мехико-ситі, в богемному нині районі Койоакан, він купив шмат землі й сам спроектував на ній храм у вигляді ацтекської піраміди. І заповів зберегти там усю свою колекцію із 7 тисяч експонатів. Тепер у «піраміді» музей. Дивовижний, загадковий, неповторний. Один з найкращих історичних музеїв цивілізацій, бачених нами в світі. Переймався знаменитий колекціонер і тим, що прямі нащадки ацтеків належать до «найменш оплачуваних і найбільш визискуваних верств пролетаріату Мексики». Тому що Дієго Рівера був не лише талановитим художником, а й... комуністом. Але про його метаморфози – в наступному випуску нашої газети.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Нью-Йорк – Мехико-ситі –
Нью-Йорк**

• ПА-ЛЯ-НИ-ЦЯ

21 ЛЮТОГО СВІТ ВІДЗНАЧИВ МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ РІДНОЇ МОВИ

У календарі ООН ця дата з'явилася в листопаді 1999 року, після рішення 30-ї сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО «Про підтримку мовного та культурного різноманіття та багатомовності», яка відбувалася 26 жовтня – 17 листопада 1999 року в Парижі й констатувала, що із 6 000 розмовних мов світу близько половині загрожує зникнення.

Передісторія ж свята – трагічна. 21 лютого 1952 року в Бангладеш (Східний Пакистан) пакистанська влада жорстоко придушила демонстрацію своїх громадян, які протестували про-

ти урядової заборони на використання в країні їхньої рідної бенгальської мови. Відтоді кожного року Бангладеш відзначає день полеглих за рідну мову. Саме за пропозицією цієї країни, ЮНЕСКО проголосило 21 лютого Міжнародним днем рідної мови. А починаючи з 21 лютого 2000 року, цей день відзначає й Україна та українство світу.

Згідно зі статтею 10 Конституції України, «державною мовою в Україні є українська. Держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України».

АНГЛІЗМИ Й ПРОТИАНГЛІЗМИ

українські відповідники в перекладному словнику й лише 19 можуть поповнити синонімний ряд, оскільки не мають або поки що не мають україномовного відповідника.

Авторки стверджують, що деякі запозичення з англійської справді важко перекласти українською точно й водночас лаконічно. Однак, перш ніж вжити іншомовне слово, варто подумати, чи справді воно необхідне й зрозуміле співрозмовнику. Бо в більшості випадків українські відповідники спроможні передати всі нюанси значення того чи іншого чужомовного запозичення. Наприклад:

івент – подія
лук – образ
фідбек – відгук, зворотній зв'язок
бекграунд – досвід
бекстейдж – залаштушки
крійтор – творець
кежуал – повсякденний
левел – рівень
юзер – користувач
апдейт – оновлення
лінк – посилання
принт – малюнок, мотив на одязі
булінг – цькування
селебріті – знаменитості
таргет – ціль
фешн – мода
хейт – ненависть
хейтити – сіяти ненависть
трафік – дорожній рух

У львівському видавництві «Свічадо» побачила світ книга докторки філологічних наук Ірини Фаріон «Англiзми i протiанглiзми: 100 iсторiй слiв у соцiо-контекстi» (у співавторстві з Галиною Помилуко-Недашківською й Анною Бордовською).

Зі 100 англiзмiв, проаналiзованих у виданнi, 65 вiдсоткiв мають

**Народе мій, дитино ясночоло,
Живи й орудує мовами всіма,
Бо кожна мова – твого духу школа,
Твоєї правди – золота сурма.
Вклякни перед зорею світовою,**

**Що пламеніє, наче сонця креш,
Та не молися мовою чужою,
Бо, на колінах стоячи, умреш.**

Дмитро Павличко

ОСВІТНЯ ФУНДАЦІЯ ІМЕНІ ПЕТРА ЯЦКА ПОВІДОМЛЯЄ

Про започаткування в Tiffin University (штат Огайо)
двох курсів, присвячених Україні:

1. «Державний тероризм і політичне насильство: Росія та Україна» – комплексне дослідження державного тероризму та політичного насильства, з особливим наголосом на відносини між Росією та Україною. Курс заглиблюється в історичні, геополітичні, економічні й гуманітарні фактори. Аналізується вплив дій Росії на регіональний та глобальний баланс сил, включаючи економічну стабільність, використання інформації та капіталу як інструментів переговорів із західними країнами.

2. «Безпека в постґеноцидних суспільствах» – про виклики, з якими стикаються нації внаслідок ґеноциду та «етнічних чисток», з особливим акцентом на Україні. Виходячи з вторгнення російських військ в Україну, курс надає порівняльний аналіз історичних та етнічних закономірностей у регіонах, які постраждали від ґеноциду та злочинів проти людства.

Ці курси, які стали можливими завдяки щедрому фінансуванню Освітньої фундації імені Петра Яцка, викладатимуться професоркою Ольгою Бертельсен, докторанткою програми з вивчення України при університеті Торонто, котра має ступінь бакалавра та доктора наук з історії за спеціалізацією «Українська/радянська історія», а також проводила дослідження та викладала курси з всесвітньої історії, міжнародних відносин та безпеки дослідження інтелекту в Колумбійському та Гарвардському університетах, університетах Торонто (Канада) та

• Др. Ольга Бертельсен

Нью-Йорка (США), Європейському університеті (Флоренція, Італія) та Аеронавігаційному університеті Ембрі-Ріддл (Прескотт, Аризона, США).

Детальніша інформація на інтернет-сторінці <https://jacykfoundation.com/>

Освітня фундація Петра Яцка (The Petro Jacyk Educational Foundation – PJEF) – благодійна організація, заснована в 1986 році на пожертви відомого бізнесмена та філантропа з Торонто Петра Яцка. Бере активну участь у впровадженні центрів українознавства в провідних університетах Північної Америки та Європи, зокрема Гарварді, Колумбійському університеті, низці вищих освітньо-наукових центрів Канади, Великої Британії та України. З 1999 року відбувається Міжнародний конкурс знавців української мови імені Петра Яцка.

Дзеркало

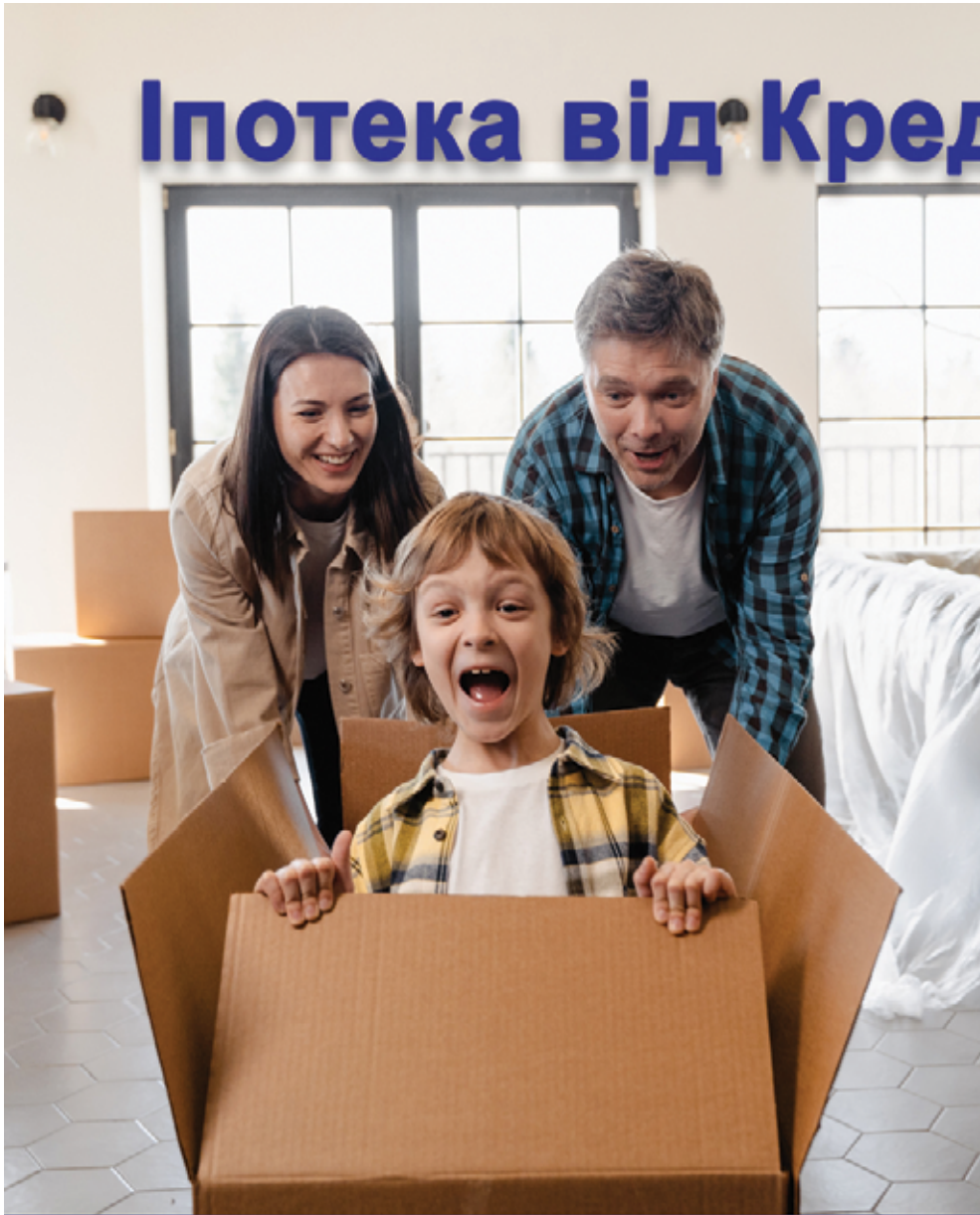
Я – НАЦІЯ, Я – СИЛА, Я – НАРОД!

*Ти думав, що я вмиюся слізьми?
Впаду перед тобою на коліна?
Нащадку сумнозвісної орди,
Не по зубах тобі я – Україна!
Я – нація, я – сила, я – народ,
Я – світло, що ніколи не згасає,
Я – правда, без прогнилих нагород,
Я – істинна любов, що не вмирає!
Ти думав: я струмочок без води?
А я ріка стрімка, глибоководна,
Я з кожним днем міцнішаю, а ти?
Все нижче й нижче падаєш в безодню...
Галина Британ*

Іпотека від Кредитівки СУМА...

ЛЕГКО

Особисто або дистанційно

ЗРУЧНО

Експертний супровід від кваліфікації до закриття

ШВИДКО

Працюємо за вашим графіком

“Ми були дуже задоволені чуйністю та професіоналізмом кредитного відділу СУМА. Протягом усього процесу ми працювали з ними дистанційно. Нам вдалося закрити протягом 45 днів, і вони доклали додаткових зусиль, щоб забезпечити це навіть тоді, коли несподівано виникли вимоги щодо закриття в останню хвилину. Ми найбільше задоволені послугами кредитування від початку до кінця.”

- Оріся та Кевін з РА

“Ми хотіли купити будинок... угода була чудовою, але нам довелося рухатися швидко, щоб не втратити його. Ми були здивовані тим, як швидко Марко і Христина відреагували, і наскільки легким і швидким був весь процес. Ми закрили протягом 45 днів. Відчуваєш себе справжньою родиною, завдяки СУМА.”

- Ігор з МА

5.875%*

7/1 Year Adjustable (6.669% APR)

6.500%*

30 Year Fixed (6.512% APR)

Відскануйте QR
для найновішої
інформації

Зателефонуйте нам або надішліть SMS
914.220.4900

або надішліть нам електронний лист на
адресу memberservice@sumafcu.org
www.sumafcu.org

Main Office:
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
P: 914.220.4900
F: 914.220.4090

SUMAFCU NMLS# 527694

Spring Valley, NY branch:
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
P: 845.356.0087
F: 845.356.5335

Stamford, CT branch:
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
P: 203.969.0498
F: 203.316.8246

New Haven, CT branch:
555 George St.
New Haven, CT 06511
P: 203.785.8805
F: 203.785.8677

New locations in St. Petersburg and North Port, Florida coming soon!

* Rates as of 1/5/24. Subject to change without notice. Rates for 1 to 4 family owner occupied/condominiums/co-ops. Rate, points and APR may be adjusted based on several factors including, but not limited to, state of property location, loan amount, documentation type, loan type, occupancy type, property type, loan to value and your credit score. Your final rate and points may be higher or lower than those quoted based on information relating to these factors, which may be determined after you apply. The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

